REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1930 AL COMISIEI

din 8 noiembrie 2021

de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de placaj din lemn de mesteacăn originar din Rusia

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

1. PROCEDURĂ

1.1. Deschiderea procedurii

(1) La 14 octombrie 2020, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") a deschis o anchetă antidumping cu privire la importurile de placaj din lemn de mesteacăn originar din Rusia (denumită în continuare „țara în cauză"), în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază. Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare „avizul de deschidere").

(2) Comisia a deschis ancheta în urma unei plângeri depuse la 31 august 2020 de Woodstock Consortium (denumit în continuare „reclamantul"). Plângerea a fost depusă de industria de placaj din lemn de mesteacăn din Uniune în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Aceasta conținea elemente de probă referitoare la existența dumpingului și a unui prejudiciu important rezultat din acesta, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea anchetei.

1.2. Modificarea avizului de deschidere

(3) Avizul de deschidere a omis din greșeală un punct referitor la procedura de evaluare a interesului Uniunii. Deși această omisiune nu a afectat dreptul părților interesate de a prezenta observații cu privire la interesul Uniunii, s-a considerat oportun să se abordeze această omisiune din motive de transparență procedurală. Prin urmare, acesta a fost modificat la 11 decembrie 2020 ([2]).

1.3. Înregistrarea

(4) Deoarece nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 14 alineatul (5a) din regulamentul de bază, importurile produsului în cauză nu au făcut obiectul înregistrării. Nicio parte nu a formulat observații cu privire la acest aspect.

1.4. Măsuri provizorii

(5) În conformitate cu articolul 19a din regulamentul de bază, la 12 mai 2021, Comisia a comunicat părților o sinteză a taxelor provizorii propuse și detalii privind calculul marjelor de dumping și al marjelor adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei Uniunii. Una dintre părți a prezentat observații valabile, care au fost luate în considerare.

(6) La 11 iunie 2021, Comisia a instituit, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/940 al Comisiei ([3]) (denumit în continuare „regulamentul provizoriu"), o taxă antidumping provizorie la importurile de placaj din lemn de mesteacăn originar din Rusia.

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21.
([2]) JO C 428, 11.12.2020, p. 27.
([3]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/940 al Comisiei din 10 iunie 2021 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de placaj din lemn de mesteacăn originar din Rusia (JO L 205, 11.6.2021, p. 47).

(7) Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2019 și 30 iunie 2020 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2017 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”).

1.5. **Procedura ulterioară**

(8) În urma comunicării faptelor și a considerentelor esențiale pe baza cărora s-a decis instituirea unei taxe antidumping provizorii (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii”), reclamanții, alți producători din Uniune, producătorii-exportatori incluși în eșantion, doi producători-exportatori neincluși în eșantion și numeroase alte părți interesate și-au exprimat în scris opiniile cu privire la constatările provizorii.

(9) Părților care au solicitat acest lucru li s-a oferit posibilitatea de a fi audiate. Au avut loc audieri cu cei trei producători-exportatori incluși în eșantion, doi producători-exportatori neincluși în eșantion, un producător din Uniune neinclus în eșantion, reclamanții și șaptesprezece importatori și utilizatori.

(10) În urma comunicării constatărilor provizorii, grupul Sveza a înaintat o cerere de prezentare suplimentară de informații, susținând că respectiva comunicare a constatărilor provizorii nu a fost suficient de detaliată și nu a oferit explicații cu privire la o serie de aspecte referitoare la calcularea marjei de dumping și la statisticile privind importurile. Contrar afirmațiilor din cerere și astfel cum a explicat în răspunsul său din 21 iunie 2021, Comisia a considerat că respectiva comunicare a constatărilor provizorii, inclusiv informarea prealabilă specifică societății, au furnizat un set complet de informații, care permit societății să prezinte observații cu privire la comunicarea constatărilor provizorii, precum și să își exercite dreptul la apărare.

(11) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale finale. Pentru a stabili constatările sale definitive, Comisia a examinat observațiile prezentate de părțile interesate și a revizuit concluziile sale provizorii, atunci când a fost cazul.

(12) Comisia a comunicat tuturor părților interesate faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de placaj din lemn de mesteacăn originar din Rusia (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale”). Toate părțile au beneficiat de o perioadă în care au putut prezenta observații cu privire la comunicarea constatărilor finale.

(13) Observațiile transmise de părțile interesate au fost analizate și, după caz, luate în considerare în prezentul regulament.

(14) După comunicarea constatărilor finale, grupul Sveza și-a reiterat afirmațiile potrivit cărora dreptul său la apărare nu a fost respectat în etapa provizorie, deoarece calculul taxei antidumping provizorii nu a fost suficient argumentat. Comisia a considerat că societatea a fost în măsură să își exercite pe deplin dreptul la apărare pe baza informațiilor primite în cadrul comunicării constatărilor provizorii, precum și al informării prealabile. În orice caz, societatea a avut numeroase oportunități de a prezenta observații cu privire la informarea prealabilă și la comunicările constatărilor provizorii și finale și, cu toate aceste ocazii, a prezentat observații care au fost abordate în mod corespunzător în prezentul regulament. În consecință, afirmația a fost respinsă.

1.5.1. *Cerere de suspendare a taxelor*

(15) În urma comunicării constatărilor finale, mai multe părți interesate au solicitat suspendarea măsurilor antidumping în temeiul articolului 14 alineatul (4) din regulamentul de bază, invocând schimbări ale pieței după sfârșitul perioadei de anchetă.

(16) În acest sens, Comisia a observat că, din proprie inițiativă, înainte de comunicarea constatărilor finale, la 18 august 2021, a solicitat industriei Uniunii și altor părți interesate informații ulterioare PA. Comisia a precizat că decizia cu privire la justificarea suspendării măsurilor în temeiul articolului 14 alineatul (4) urmează să fie luată în timp util.

1.5.2. *Cerere de nepercepere a taxelor provizorii*

(17) În urma comunicării constatărilor finale, Emiliana Imballaggi, No-Nail Boxes și Industria Compensati Moglia, utilizatori și importatori de placaj din lemn de mesteacăn, au solicitat Comisiei să aplice articolul 10 alineatul (2) din regulamentul de bază și să nu perceapă taxe provizorii pentru importurile de placaj de formă pătrată, având în vedere incapacitatea industriei Uniunii de a asigura aprovizionarea cu placaj de formă pătrată. Cererea înaintată de Industria Compensati Moglia a vizat toate tipurile de placaj din lemn de mesteacăn, având în vedere incapacitatea generală a industriei Uniunii de a satisface consumul la nivelul Uniunii.

(18) În ceea ce privește pretinsa incapacitate de aprovizionare, Comisia a observat, astfel cum s-a stabilit în considerentul 224, că piața Uniunii poate fi aprovizionată în mod suficient din diverse surse, inclusiv industria Uniunii și importurile din Rusia. Prin urmare, având în vedere prejudiciul important stabilit cauzat de importurile din Rusia care fac obiectul unui dumping, precum și concluziile prezentate la punctul 4.5, Comisia a stabilit că taxele provizorii trebuie să fie percepute integral și, în consecință, cererea a fost respinsă.

1.6. **Eșantionarea**

(19) În lipsa observațiilor cu privire la eșantionare, considerentele 12-23 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

1.7. **Examinarea individuală**

(20) În ceea ce privește cererile de examinare individuală, astfel cum se menționează în considerentul 24 din regulamentul provizoriu, un producător-exportator a reiterat faptul că Comisia poate efectua examinarea individuală sau, ca ultimă opțiune, poate stabili o marjă de prejudiciu individuală ([4]). Resursele necesare pentru o astfel de evaluare ar fi limitate: verificarea s-ar limita la prețurile de export, iar analiza respectivă nu coincide cu analiza în cazul marjei de dumping. Această parte a susținut, de asemenea, că Comisia are obligația de a efectua examinarea individuală.

(21) În acest sens, Comisia a remarcat că articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază nu prevede calcularea marjei de prejudiciu individuale, deoarece stipulează că „*se calculează* (…) *o marjă de dumping individuală pentru fiecare exportator sau producător*" [sublinierea noastră].

(22) Astfel cum se explică în considerentul 24 din regulamentul provizoriu, Comisia a primit trei răspunsuri complete în termenul stabilit pentru societățile care au solicitat o examinare individuală. Cu toate acestea, Comisia a concluzionat că analiza acestor cereri, inclusiv în etapa definitivă a anchetei, ar fi complicat inutil procedura, având în vedere numeroșii producători-exportatori incluși deja în eșantion, și ar fi împiedicat încheierea adecvată a anchetei în timp util. Prin urmare, Comisia a decis să nu acorde o examinare individuală niciuneia dintre societățile în cauză.

1.8. **Perioada de anchetă și perioada examinată**

(23) În lipsa observațiilor referitoare la perioada de anchetă („PA") și la perioada examinată, s-a confirmat considerentul 28 din regulamentul provizoriu.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. **Afirmații cu privire la definiția produsului**

(24) Astfel cum se explică în considerentele 38 și 39 din regulamentul provizoriu, un producător rus, Segezha, a afirmat că definiția produsului ar trebui să fie extinsă pentru a include nu numai placajul din lemn de mesteacăn, ci și placajul din lemn de pin, plop, okumé și fag. S-a susținut că există concurență directă și fungibilitate între placajul din tipurile de lemn menționate mai sus și placajul din lemn de mesteacăn. În urma comunicării constatărilor provizorii, aceeași parte și-a reiterat cererea și a susținut că Comisia nu a analizat informațiile disponibile, prezentate de asociațiile naționale de placaj din alte tipuri de lemn, cu privire la gradul de substituire.

([4]) A se vedea documentul din arhivă cu numărul de referință t21.004885.

(25) Comisia a reamintit, astfel cum s-a menționat deja în considerentul 201 din regulamentul provizoriu, că asociațiile naționale (din Franța, Italia și Spania) care reprezintă producători de placaj din lemn de plop, pin și alte tipuri de lemn, în observațiile lor, subliniază că placajele din diferite tipuri de lemn sunt produse diferite, care nu pot fi considerate sau grupate ca un singur produs.

(26) În mod similar, Comisia și-a reiterat poziția și a respins această afirmație, având în vedere că placajul din lemn de pin, plop, okumé și fag nu au aceleași caracteristici fizice, tehnice și chimice de bază precum placajul din lemn de mesteacăn. Faptul că în anumite aplicații, ar putea fi utilizate produse și materiale alternative, cu un grad nedeterminat de capacitate de substituire, nu schimbă natura diferențelor fizice, tehnice și chimice dintre produsul în cauză și produsele respective.

2.2. **Afirmații cu privire la excluderea produselor**

(27) În etapa provizorie, un utilizator, Emiliana Imballaggi S.p.A., și doi producători-exportatori ruși, grupul Sveza și Vlas Truda, au solicitat excluderea placajului din lemn de mesteacăn de formă pătrată, cu lungimea și lățimea de cinci picioare (1 525 × 1 525 mm). Comisia a respins cererile de excludere, astfel cum s-a explicat în considerentul 37 din regulamentul provizoriu.

(28) În urma comunicării constatărilor provizorii, au fost primite observații suplimentare cu privire la decizia de respingere a cererii de excludere. În mod specific, s-a susținut că: (i) o diferență de formă este deja o diferență în ceea ce privește caracteristicile fizice și tehnice; (ii) placajul de formă pătrată și placajul de formă dreptunghiulară nu sunt fungibile, deoarece forma pătrată nu poate fi utilizată pentru aplicații în care este necesară forma dreptunghiulară, iar forma pătrată nu poate fi prelucrată în formă dreptunghiulară; și (iii) producătorii din Uniune nu fabrică placaj de formă pătrată. Aceste argumente au fost reiterate de mai multe părți după comunicarea constatărilor finale. Emiliana Imballaggi și No-Nail Boxes, utilizatori de placaj din lemn de mesteacăn, au susținut, de asemenea, interesul Uniunii ca temei pentru excludere, fără de care viabilitatea activităților utilizatorilor (de exemplu, a producătorilor de cutii și lădițe de lemn pliabile) nu ar fi garantată.

(29) Comisia a confirmat decizia sa potrivit căreia placajul de formă pătrată nu poate fi exclus din definiția produsului deoarece, în pofida unei diferențe de dimensiuni și de formă, are aceleași caracteristici fizice, tehnice și chimice de bază precum placajul de formă dreptunghiulară. În ceea ce privește utilizarea, deși, pentru anumite aplicații specifice, nu există fungibilitate imediată, există multe alte aplicații în care placajul de formă pătrată și cel de formă dreptunghiulară fac obiectul unei prelucrări ulterioare prin tăiere și, astfel, forma inițială este modificată, cu un grad de substituibilitate în care placajul din lemn de mesteacăn de formă pătrată exercită o presiune concurențială asupra celui de formă dreptunghiulară. În cele din urmă, ancheta a confirmat faptul că industria Uniunii fabrică și vinde placaj de formă pătrată, deși în cantități relativ mici și, în general, nu ca produs de bază, ci mai degrabă ca produs de nișă la comenzi specifice. Având în vedere aceste constatări, Comisia a concluzionat că afirmația potrivit căreia excluderea ar fi în interesul Uniunii este nefondată. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

2.3. **Concluzie**

(30) În absența oricăror altor observații privind definiția produsului, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 32-33 din regulamentul provizoriu.

3. **DUMPINGUL**

(31) În urma comunicării constatărilor provizorii, Comisia a primit observații scrise din partea celor trei producători-exportatori incluși în eșantion și din partea reclamantului cu privire la constatările provizorii privind dumpingul.

3.1. **Valoarea normală**

(32) Detaliile pentru calcularea valorii normale au fost prezentate în considerentele 44-57 din regulamentul provizoriu. În lipsa oricăror observații cu privire la acest punct, Comisia a confirmat concluziile sale provizorii.

3.2. **Prețul de export**

(33) Detaliile pentru calculul prețului de export au fost prezentate în considerentele 58 și 60 din regulamentul provizoriu. În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale provizorii.

3.3. **Comparație**

(34) Detaliile privind comparația dintre valoarea normală și prețul de export au fost prezentate în considerentele 61-71 din regulamentul provizoriu.

(35) Producătorul-exportator UPG și-a reiterat cererea privind o ajustare care să majoreze prețul de export pentru a reflecta sumele rambursate în cadrul regimului descris în considerentul 63 din regulamentul provizoriu.

(36) Comisia a concluzionat că, întrucât această parte nu a furnizat niciun element de probă nou în sprijinul afirmației sale, care să poată să modifice evaluarea efectuată de Comisie, constatările provizorii prezentate în considerentul 64 din regulamentul provizoriu au fost confirmate, iar afirmația a fost respinsă.

(37) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator a reiterat afirmația potrivit căreia costurile de transport rambursate în cadrul regimului ar fi trebuit să fie luate în considerare la ajustarea prețului de export în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază.

(38) Comisia a considerat că a respectat dispozițiile articolului 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază, întrucât a dedus, printre altele, costurile de transport care au un raport direct cu produsul în cauză suportate la livrarea produsului în cauză către primul client independent. Rambursarea sau nerambursarea ulterioară a acestor costuri nu intră sub incidența articolului 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(39) Producătorul-exportator a susținut, de asemenea, că articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază nu împiedică Comisia să ia în considerare o subvenție la export. Producătorul-exportator a reiterat faptul că deciziile de stabilire a prețurilor pe piețele de export și profitabilitatea acestor vânzări au fost influențate de subvenție. Prin urmare, Comisia ar fi comis o eroare vădită de apreciere și ar fi încălcat articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază.

(40) Comisia a observat că partea nu a furnizat niciun element de probă nou în sprijinul afirmației sale. În orice caz, Comisia a reexaminat cu atenție dosarul și nu a identificat niciun element de probă care să ateste că clienții producătorului-exportator au plătit în mod sistematic prețuri diferite pe piața internă din cauza pretinsei diferențe de rambursare a costurilor de transport de către guvernul Federației Ruse între vânzările pe piața internă și vânzările la export, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază.

(41) În plus, Comisia nu a abordat problema subvenției ca atare, ci a analizat dacă regimul aplicat a avut un impact asupra comparabilității dintre prețul de export și prețul de pe piața internă în sensul unei posibile ajustări a prețului de pe piața internă. Prin urmare, Comisia a respins afirmația potrivit căreia rambursarea costurilor de transport aferente prețurilor de export ar trebui să fie luată în considerare în scopuri comparative.

(42) În plus, același producător-exportator a presupus că Comisia a acceptat afirmația sa prin faptul că nu a eliminat rambursarea costurilor de transport din tabelul G din chestionarul privind antidumpingul (și anume, tabelul privind profitul și pierderile).

(43) Comisia a considerat că, indiferent de eliminarea rambursării costurilor de transport din tabelele relevante prezentate de UPG, respingerea cererii a fost explicată în mod clar atât în comunicarea specifică societății, cât și în considerentul 64 din regulamentul provizoriu. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(44) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator a susținut că Comisia a ajustat în mod incorect tabelul G din chestionarul privind antidumpingul. Partea a reiterat faptul că rambursarea costurilor de transport aferente exporturilor ar trebui să fie alocată vânzărilor la export, deoarece aceasta este condiționată de suportarea costurilor de transport la export.

(45) Astfel cum se descrie în considerentul 43 de mai sus, scopul tabelului G este de a stabili profitabilitatea pentru fiecare segment de piață. Cu toate acestea, pentru acest aspect nu există o legătură directă între tabelul G și evaluarea efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (10) literele (e) și (k) din regulamentul de bază. Astfel cum se descrie în considerentele 38-41 de mai sus, Comisia nu a considerat că se justifică ajustarea. În consecință, raportarea sau neraportarea subvenției în tabelul G pentru vânzările la export nu are nicio relevanță. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(46) UPG a susținut, de asemenea, că Comisia a comis o eroare vădită prin alocarea comisioanelor plătite comerciantului său afiliat la serviciile prestate efectiv (mai exact, comerciantul afiliat a susținut că sarcinile sale priveau toate tipurile de vânzări și nu numai vânzările pe piața internă). Comisia ar fi trebuit să aloce comisionul numai vânzărilor pe piața internă în conformitate cu acordul de comision.

(47) Comisia a luat în considerare situația de fapt dintre cele două părți afiliate. Comisionul plătit privea toate tipurile de vânzări. Întrucât partea nu a furnizat niciun element de probă nou în sprijinul afirmației sale, constatările provizorii enunțate în considerentul 65 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

(48) În cele din urmă, UPG a susținut că, în cazul în care Comisia și-ar menține decizia de a aloca suma comisioanelor plătite atât vânzărilor pe piața internă, cât și celor la export, pentru alocarea comisioanelor ar trebui să se utilizeze și vânzările către țări terțe, nu numai vânzările către UE. Comisia a acceptat această afirmație și a alocat comisioanele plătite tuturor vânzărilor, inclusiv vânzărilor către țări terțe.

(49) În urma comunicării constatărilor finale, UPG a reiterat afirmația potrivit căreia realocarea comisioanelor plătite unei părți afiliate a denaturat faptele. În plus, UPG a afirmat că Comisia nu și-a susținut afirmația cu elemente de probă.

(50) În ceea ce privește elementele de probă, Comisia a făcut trimitere la două observații prezentate de UPG, în care s-a afirmat că o proporție semnificativă a vânzărilor UE (între 75 și 95 %) au fost efectuate prin intermediul unei părți afiliate, care, însă, nu a primit niciun comision pentru astfel de vânzări, deși avea aceleași funcții de vânzare pe piața internă și pe piața Uniunii ([5]). În plus, în urma comunicării constatărilor finale, UPG a reiterat faptul că respectivele comisioane primite pe baza vânzărilor pe piața internă au fost suficiente pentru a acoperi toate funcțiile îndeplinite de partea afiliată pe piața internă și pe piața de export. Astfel, Comisia a considerat că funcțiile părții afiliate au vizat nu numai vânzările pe piața internă, ci și vânzările la export. Prin urmare, comisioanele plătite au fost realocate în mod corect tuturor tipurilor de vânzări. Pe această bază, afirmația a fost respinsă.

(51) UPG a susținut că Comisia a comis o eroare vădită prin faptul că a confundat domeniul de aplicare al serviciilor prestate de partea afiliată cu domeniul de aplicare al comisioanelor plătite părții afiliate.

(52) Comisia a considerat că respectivul contract de comision în vigoare între UPG și partea sa afiliată nu reflecta situația de fapt, astfel cum reiese din elementele de probă cuprinse în dosar. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(53) UPG a susținut că, prin realocarea comisioanelor vânzărilor la export, Comisia le-a contabilizat de două ori, având în vedere comisioanele plătite efectiv unor părți neafiliate din UE. UPG a susținut, de asemenea, că realocarea comisioanelor a fost discriminatorie, în special în situația în care s-a avut în vedere ajustarea comisioanelor efectuată la prețul de export al unui alt producător-exportator (grupul Sveza) în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.

(54) Comisia a analizat cu atenție afirmația și nu a constatat nicio discriminare între cei doi producători-exportatori, întrucât situația de fapt a celor două părți diferă în mod semnificativ.

(55) Producătorii-exportatori Sveza au încheiat acorduri de comision cu comerciantul afiliat Sveza-Les, care, la rândul său, a plătit comisioane unor agenți neafiliați din UE. Astfel cum se descrie în considerentele 114-115 de mai jos, comisioanele plătite agenților neafiliați din UE au fost considerate cheltuieli suportate în cadrul acordurilor de comision în cauză.

([5]) Aceste observații se referă la răspunsul Zhesharsky la chestionar și la răspunsul la cererea de clarificare din 18 ianuarie 2021. De asemenea, se poate face trimitere la raportul de verificare încrucișată de la distanță.

(56) În cazul UPG, această societate, iar nu comerciantul afiliat, a facturat comisioane agenților neafiliați din UE.

(57) În consecință, comerciantul afiliat nu a putut afirma că respectivele comisioane plătite de UPG agenților neafiliați din UE au făcut parte din cheltuielile sale și, prin urmare, au fost contabilizate de două ori. În orice caz, partea nu și-a susținut afirmația cu elemente de probă și, în fapt, comisioanele plătite părților neafiliate din UE nu au fost refacturate de UPG părții sale afiliate. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(58) UPG a formulat, de asemenea, o afirmație cu privire la domeniul de aplicare al serviciilor prestate de partea afiliată pe piața internă și pe piața de export. În special, partea afiliată ar fi furnizat servicii limitate pentru vânzările la export ale UPG și, prin urmare, realocarea comisioanelor vânzărilor UE ar fi incorectă.

(59) Comisia a observat că afirmația nu a fost susținută cu elemente de probă și nu a putut fi verificată. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(60) Producătorul-exportator SPM a susținut că Comisia a stabilit în mod eronat costurile de credit în vânzările sale la export, utilizând rata dobânzii publicată de Banca Centrală a Rusiei și nu cursul de schimb oficial al monedei de facturare în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (g) din regulamentul de bază ([6]).

(61) Comisia a considerat că costurile de credit puteau fi exprimate în moneda facturii numai dacă partea ar putea demonstra că această monedă este necesară în activitatea sa zilnică. În toate celelalte cazuri, costurile de credit ar trebui să fie exprimate în moneda țării în care este stabilită societatea.

(62) Partea nu a furnizat nicio dovadă că a deținut împrumuturi în EUR și nici că a suportat costuri de credit în EUR și, prin urmare, Comisia a respins afirmația.

(63) În urma comunicării constatărilor finale, SPM și-a reiterat afirmația potrivit căreia costurile de credit ar trebui să fie stabilite pe baza cursului de schimb oficial al monedei de facturare, deoarece riscurile SPM au fost suportate în moneda de facturare și nu în RUB. În plus, SPM a susținut că această abordare reprezintă o practică obișnuită a Comisiei.

(64) Comisia a observat că SPM nu și-a susținut afirmația cu elemente de probă în ceea ce privește riscul financiar descris și nu a furnizat elemente de probă din care să reiasă că metodologia sa reprezintă o practică obișnuită a Comisiei. În plus, Comisia a considerat că nu există nicio legătură directă între riscul descris și stabilirea costurilor de credit. Costurile de credit se referă la condițiile de plată a facturii și reprezintă o necesitate pentru societate de a finanța costurile care rezultă în urma diferenței în timp dintre data facturii și plata efectivă. SPM nu și-a finanțat operațiunile zilnice cu împrumuturi în EUR. Prin urmare, nu a existat nicio dovadă că respectivele costuri de credit ar trebui stabilite pe baza cursului EUR. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(65) Aceeași parte a susținut că Comisia trebuie să aplice conversia monetară solicitată, deoarece cursul de schimb EUR/RUB a fluctuat semnificativ în cursul perioadei de anchetă (și anume + 33 % atunci când se iau în considerare extremele zilnice din cursul perioadei de anchetă).

(66) În cursul perioadei de anchetă, analiza efectuată de Comisie arată că fluctuația cursului de schimb lunar EUR/RUB între iulie 2019 și februarie 2020 a fost relativ stabilă, situându-se într-un interval de – 3 %/+ 3 % în jurul cursului mediu de schimb pentru perioada respectivă (și anume EUR/RUB 70,7) ([7]).

(67) Comisia a considerat că fluctuația cursului de schimb nu este semnificativă și susținută pe perioada de anchetă. Comisia a considerat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază, deoarece cursul de schimb nu a evoluat în mod semnificativ sau susținut. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

([6]) A se vedea documentul din arhivă cu numărul de referință t21.004918.

([7]) Cursul de schimb EUR/RUB: 7/2019 = 70,907; 8/2019 = 73,216; 9/2019 = 71,411; 10/2019 = 71,086; 11/2019 = 70,577; 12/2019 = 69,987; 1/2020 = 68,769; 2/2020 = 69,911; 3/2020 = 82,426; 4/2020 = 81,745; 5/2020 = 79,233; 6/2020 = 78,038.

(68) În urma comunicării constatărilor finale, SPM și-a reiterat afirmația cu privire la fluctuația cursului de schimb și la faptul că acest curs de schimb a fluctuat cu 18 % în martie 2020. SPM a susținut că o examinare pe o perioadă mai lungă decât perioada de anchetă a arătat o evoluție susținută a cursului de schimb în cadrul perioadei de anchetă.

(69) Comisia a analizat evoluția cursului de schimb în cadrul perioadei de anchetă. Informațiile obținute în afara perioadei de anchetă nu sunt relevante în scopul anchetei. În timp ce, în martie 2020, cursul de schimb EUR/RUB a crescut cu + 16,5 % în raport cu media ponderată din lunile anterioare ([8]), acesta a scăzut în lunile următoare. Prin urmare, Comisia a considerat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază, deoarece cursul de schimb nu a evoluat în mod semnificativ sau susținut. Afirmația a fost respinsă.

(70) Același producător-exportator a susținut, atât în urma comunicării constatărilor provizorii, cât și a celor finale, că Comisia nu a furnizat instrucțiuni clare cu privire la situația Regatului Unit în cadrul anchetei. Partea nu a eliminat din aceasta date privind costurile legate de produsele vândute în Regatul Unit. Totuși, astfel cum se explică la punctul 1.10 din regulamentul provizoriu, la 19 ianuarie 2021, Comisia a inclus o notă la dosar, atrăgând atenția părților interesate asupra consecințelor retragerii Regatului Unit. În plus, partea ar fi putut formula o cerere specifică, susținută de elemente de probă în observațiile sale la comunicarea constatărilor provizorii. Totuși, partea nu a furnizat niciun element de probă care să explice modul în care datele privind costurile ar fi putut fi afectate de vânzările către Regatul Unit. În acest sens, Comisia a analizat setul de date și a constatat că este posibil ca un singur număr de cod al produsului, reprezentând 0,04 % din cantitatea totală a exporturilor acesteia către UE, să fi fost afectat de introducerea datelor privind Regatul Unit în fișierul EUCOP ([9]). Prin urmare, Comisia a respins această afirmație, întrucât eliminarea unor astfel de date privind costurile în ceea ce privește produsele vândute în Regatul Unit nu pare să aibă niciun impact în acest caz.

(71) SPM a clarificat faptul că majoritatea costurilor de ambalare raportate inițial au inclus, de asemenea, costurile de depozitare suportate de comercianții afiliați pentru vânzarea pe piața internă. În plus, SPM a solicitat menținerea ajustării pentru costurile care au fost inițial declarate drept costuri de ambalare și pentru care Comisia a efectuat o ajustare drept costuri de ambalare. Comisia a considerat că costurile de depozitare (cum ar fi plata chiriei pentru un depozit) sunt suportate drept costuri de producție și sunt incluse în costurile VAG ale societății. Prin urmare, ca atare, acestea nu afectează în mod direct prețurile practicate de comercianții afiliați față de primul client independent. În consecință, Comisia a respins această afirmație.

(72) În urma comunicării constatărilor finale, SPM a susținut că costurile de depozitare raportate au fost cele ale societăților de distribuție afiliate pentru vânzările pe piața internă, și nu cele ale producătorului. Societățile de distribuție afiliate nu au produs placaj din lemn de mesteacăn și, prin urmare, nu au suportat niciun cost de producție. Prin urmare, valoarea normală ar trebui stabilită la nivel franco fabrică, excluzând costurile societăților de distribuție în același mod precum în cazul construirii prețului de export în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.

(73) Comisia a considerat că societatea nu a furnizat niciun element de probă potrivit căruia costurile societăților de distribuție afiliate pentru vânzarea pe piața internă nu ar trebui să fie luate în considerare în scopul realizării unei comparații echitabile și potrivit căruia societățile de distribuție afiliate nu ar trebui să fie tratate ca o entitate economică unică. În plus, articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede că valoarea normală ar trebui să se bazeze pe prețurile practicate față de primul client independent. Acest lucru nu ar fi valabil în cazul în care costurile suportate de societățile de distribuție afiliate ar fi deduse. În consecință, afirmația a fost respinsă.

(74) Un producător-exportator, grupul Sveza, a susținut că Comisia a comis o eroare vădită atunci când a abordat problema dividendelor și a comisioanelor de gestiune. Metodologia utilizată a fost explicată în comunicarea specifică a constatărilor provizorii, trimisă părții.

([8]) Cursul de schimb mediu ponderat pentru perioada iulie 2019-februarie 2020 = 70,73.

([9]) În ceea ce privește metodologia utilizată pentru stabilirea valorii normale pentru un anumit tip de număr de produs, Comisia utilizează setul de date EUCOP numai în absența vânzărilor pe piața internă și, prin urmare, datele DMCOP pentru acest tip de număr de produs. Seturile de date EUCOP și DMCOP furnizează costurile de fabricație pentru fiecare tip de număr de produs vândut, respectiv pentru UE și pentru piața internă.

(75) În cursul perioadei de anchetă, o societate a grupului de producători-exportatori a distribuit un dividend acționarului său, Sveza-Les. Sveza-Les a raportat dividendul primit la rubrica *Venituri financiare* din tabelul G din chestionarul privind antidumpingul. Acest dividend a fost alocat, de asemenea, tuturor tipurilor de venituri, inclusiv veniturilor provenite din vânzarea produsului în cauză. Metodologia utilizată a avut drept consecință o scădere a procentului costurilor VAG calculat pentru toate tipurile de venituri. Comisia a considerat că nu există nicio legătură între vânzările raportate și dividend și, prin urmare, a decis să respingă alocarea dividendului.

(76) Pentru perioada de anchetă, veniturile totale au fost împărțite între veniturile generate de vânzările de: produs în cauză și produs care nu este vizat, clienții afiliați și clienții neafiliați și în funcție de tipul de piață (și anume, vânzările pe piața internă, vânzările către Uniune și vânzările către alte țări terțe). Pentru fiecare dintre elementele enumerate mai sus, s-a solicitat grupului Sveza să își stabilească profitabilitatea (sau pierderile). Profitabilitatea a fost obținută prin eliminarea tuturor cheltuielilor legate de aceste venituri (și anume, costurile mărfurilor vândute, costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, câștigurile/pierderile din cursul de schimb valutar și câștigurile sau pierderile din veniturile financiare).

(77) În observațiile sale la comunicarea constatărilor provizorii, grupul Sveza a susținut că nu există un principiu contabil de bază care să permită Comisiei să nu ia în considerare anumite date care provin din situații financiare auditate. În plus, dividendul a fost plătit în prima jumătate a anului 2020 și a corespuns profitului obținut la 31 decembrie 2019 și, prin urmare, partea a avut dreptul să îl raporteze în cursul perioadei de anchetă.

(78) Comisia nu a exclus situațiile financiare auditate, dar a considerat că dividendele obținute dintr-o investiție nu pot fi alocate altor tipuri de venituri atunci când se stabilește profitabilitatea vânzărilor respective. În același mod, profitul distribuit nu a fost alocat altui tip de venituri. Astfel cum s-a menționat mai sus în considerentul 76, scopul tabelului G din chestionarul privind antidumpingul este de a stabili profitabilitatea diferitelor tipuri de venituri/încasări în cursul perioadei de anchetă. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

(79) Partea a susținut că metodologia utilizată pentru stabilirea profitabilității vânzărilor nu este fiabilă, deoarece Comisia a acceptat anumite tipuri de venituri (de exemplu, pentru câștiguri din diferențele de curs valutar și venituri financiare), dar și unele profituri și pierderi raportate din anii anteriori (mai exact, în afara perioadei de anchetă).

(80) Astfel cum a menționat în mod corect partea, câștigurile din diferențele de curs valutar și veniturile financiare pot fi raportate atunci când sunt legate de activitatea comercială normală a părții. În acest caz, câștigurile din diferențele de curs valutar ar putea rezulta din exporturile de placaj din lemn de mesteacăn și veniturile financiare din numerarul generat de vânzările de placaj din lemn de mesteacăn. Dividendul este însă o altă chestiune, deoarece profitul distribuit a fost generat de o altă societate. Comisia a considerat că nu există nicio legătură între dividend și alte venituri ale Sveza-Les, inclusiv vânzările produsului în cauză. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

(81) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a reiterat faptul că există o relație de 100 % între dividendele și alte venituri ale Sveza-Les. În plus, partea a afirmat că producătorul-exportator deținut de Sveza-Les a obținut profit din vânzările de placaj fie pe piața internă, fie pe piața de export.

(82) Comisia a analizat argumentele și a fost de acord cu partea în cauză. Profitul și, prin urmare, dividendul proveneau din întreaga activitate a producătorului-exportator. Cu toate acestea, nu a existat nicio legătură între numerarul transferat către Sveza-Les și activitățile Sveza-Les (și costurile asociate), care au fost direct legate de produsul în cauză în cursul perioadei de anchetă. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(83) În ceea ce privește profiturile și pierderile din anii anteriori și raportate în tabelul G, Comisia a decis să elimine aceste sume din setul de date utilizat pentru a stabili profitabilitatea vânzărilor în cursul perioadei de anchetă, deoarece acestea nu au fost legate de activitatea comercială normală a părții în cursul perioadei de anchetă. Elementele enumerate au reprezentat mai puțin de 0,5 % din totalul costurilor VAG raportate.

(84) Comisioanele de gestiune menționate mai sus în considerentul 74 se referă la un comision de gestiune plătit de fiecare dintre producătorii-exportatori către Sveza-Les. Sveza-Les a raportat, în tabelul G din chestionarul privind antidumpingul, comisionul de gestiune ca venit și a alocat cheltuieli la contractele de gestionare pentru care a primit comisionul în cauză. Cu toate acestea, Sveza-Les nu a urmărit costurile generate de aceste contracte de gestionare. În lipsa elementelor de probă, Comisia a decis, în etapa provizorie, să nu ia în considerare costurile raportate ca fiind legate de veniturile din contractele de gestionare și să realoce aceste costuri altor tipuri de venituri.

(85) Grupul Sveza a susținut că decizia Comisiei de a elimina veniturile obținute (și anume comisioanele de gestiune), de a nu lua în considerare cheltuielile raportate și de a le realoca altor venituri a fost în mod evident eronată și ilegală.

(86) Comisia a observat că societatea nu a furnizat niciun alt element de probă în sprijinul afirmației sale.

(87) În plus, se reamintește faptul că veniturile provenite din comisioanele de gestiune nu au fost ignorate din tabelul G. Comisia a realocat altor tipuri de venituri cheltuielile alocate de partea respectivă veniturilor provenite din comisioanele de gestiune, întrucât partea respectivă nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul alocării. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(88) În plus, partea a susținut că Comisia a utilizat o metodologie incoerentă și inexactă pentru realocarea cheltuielilor. Deși partea nu și-a justificat afirmația, Comisia a utilizat aceeași metodologie ca și partea pentru alocarea cheltuielilor. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(89) În cele din urmă, partea a susținut că comisioanele de gestiune ar trebui eliminate din cheltuielile raportate de producătorii-exportatori în propriul tabel G în cazul în care Comisia decide să își mențină decizia de a elimina din tabelul G al părții afiliate cheltuielile raportate.

(90) Comisia a examinat afirmația și nu a găsit niciun motiv pentru eliminarea cheltuielilor cu comisioanele de gestiune raportate de producătorii-exportatori, întrucât aceste costuri au fost susținute de documentele contabile. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(91) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut, făcând trimitere la contabilitatea costurilor VAG a Sveza-Les, că a fost posibilă urmărirea cheltuielilor generate de contractele privind comisioanele de gestiune.

(92) Comisia a analizat argumentele și nu a identificat în observația transmisă nicio informație care să permită să se concluzioneze cu certitudine că respectivele contracte privind comisioanele de gestiune au generat cheltuieli care ar putea fi direct legate de contracte. În plus, Comisia a solicitat, de asemenea, în cadrul verificării încrucișate de la distanță, documente justificative pentru cheltuielile alocate acestor contracte, dar societatea nu le-a furnizat. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(93) După comunicarea constatărilor provizorii și a celor finale, grupul Sveza a susținut că evaluarea Comisiei privind entitatea economică unică (*single economic entity* – SEE) a fost afectată de erori vădite de apreciere. Partea a reiterat faptul că Sveza-Les a îndeplinit aceleași funcții de vânzare pe piața internă și pe piața de export, singura diferență fiind legată de remunerarea activităților sale. Cu privire la acest aspect, partea a susținut că au fost furnizate numeroase elemente de probă odată cu răspunsul său la chestionar.

(94) În primul rând, după comunicarea constatărilor provizorii și a celor finale, grupul a făcut referire la partea din răspunsurile la chestionar ale fabricilor în care se explica faptul că Sveza-Les îndeplinește aceleași funcții de vânzare pe piața internă și pe piața de export, singura diferență fiind legată de remunerarea activităților Sveza-Les. Unul dintre elementele subliniate în această parte este faptul că, în conformitate cu acordurile de gestionare încheiate între Sveza-Les și fiecare fabrică, competențele organului executiv unic al producătorilor Sveza sunt transferate către Sveza-Les, care acționează ca societate de administrare. Conform contractelor de gestionare, Sveza-Les desfășoară o gamă largă de activități de gestionare în numele fabricilor, inclusiv contabilitate fiscală și raportare. În consecință, potrivit societății, din punct de vedere operațional, Sveza-Les și fabricile nu sunt exploatate în mod independent. Fabricile funcționează sub coordonarea Sveza-Les și în conformitate cu politica aplicată de aceasta.

(95) Comisia a observat că Sveza-Les furnizează serviciile sale de gestionare în schimbul unei remunerații și trimite periodic fabricilor o factură enumerând serviciile furnizate acestora. Cu toate acestea, în pofida gamei largi de servicii prevăzute în contractele de gestionare, entitățile juridice au decis să își reglementeze vânzările în tipuri separate și foarte diferite de contracte în ceea ce privește exporturile și vânzările pe piața internă ale produsului care face obiectul anchetei, ceea ce a afectat modul în care au fost efectuate vânzările respective. Astfel cum se explică în considerentul 67 din regulamentul provizoriu și, ulterior, în considerentele următoare, contractele de comision semnate între Sveza-Les și fabrici afectează exclusiv vânzările la export și, prin urmare, au impus necesitatea unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.

(96) În al doilea rând, după comunicarea constatărilor provizorii și a celor finale, grupul de societăți a contestat evaluarea Comisiei din considerentul 68 din regulamentul provizoriu, susținând că instanțele Uniunii au confirmat că existența unui contract este un element „relevant", dar nu un element decisiv pentru a evalua dacă există sau nu o SEE. Prin urmare, o SEE poate exista, în pofida existenței unui contract ([10]). În consecință, Comisia trebuie să efectueze o evaluare cuprinzătoare a tuturor factorilor care reflectă realitatea economică a relațiilor dintre fabricile SVEZA și SVEZA-Les și nu poate concluziona cu privire la lipsa unei SEE doar pe baza existenței unui contract.

(97) Comisia a considerat că hotărârea citată de grupul Sveza confirmă poziția Comisiei în acest caz. Astfel cum a concluzionat Curtea de Justiție, existența unui contract încheiat între producător și distribuitorul său afiliat, care prevede plata de comisioane către acesta din urmă, este un factor important în relația dintre aceste două societăți și neluarea lui în considerare ar însemna să se ascundă realitatea economică a acestei relații. Într-adevăr, Comisia a examinat relațiile dintre fabricile SVEZA și SVEZA-Les pe baza contractelor încheiate între acestea cu titlul de „acord de comision" și a ajuns la concluzia că aceste contracte, care sunt în curs de executare, conțin diferite dispoziții care sunt dificil de conciliat cu ideea că aceste societăți formează o entitate economică unică din motivele explicate în considerentul 98 de mai jos ([11]).

(98) În al treilea rând, grupul a susținut că, deși Comisia a menționat în considerentul 68 din regulamentul provizoriu „numeroase clauze, cum ar fi o clauză de arbitraj care indică o lipsă de solidaritate între societăți", acesta a menționat doar una: „clauza de arbitraj". În același timp, în Hotărârea PT Musim Mas, Tribunalul a făcut referire la mai multe tipuri de clauze ca dovadă a lipsei de solidaritate. Clauza de arbitraj ar fi, se pare, insuficientă pentru a permite Comisiei să concluzioneze că nu există o SEE. Astfel cum se explică în considerentul 68 din regulamentul provizoriu, contractele de comision încheiate între Sveza-Les și fabrici conțin numeroase dispoziții care indică o lipsă de solidaritate între societăți și, prin urmare, au dovedit existența a două entități economice cu interese divergente ([12]). În afară de clauza de arbitraj, răspunderea părților contractante este limitată numai în caz de forță majoră, în timp ce, în toate celelalte situații, părțile sunt responsabile pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor care decurg din contracte, în conformitate cu legislația general aplicabilă a Federației Ruse. Contractele conțin, de asemenea, dispoziții care reglementează comunicarea dintre Sveza-Les și fabrici, precum și obligațiile acestora în caz de schimbare a denumirii sau a adresei. Aceste exemple neexhaustive, împreună cu clauza de arbitraj menționată în regulamentul provizoriu, constituie dovezi ale faptului că relația dintre Sveza-Les și producători în ceea ce privește vânzările la export este organizată pe baza condițiilor comerciale normale. În consecință, afirmația a fost respinsă.

(99) După comunicarea constatărilor finale, grupul Sveza a reiterat faptul că dispozițiile din contractele de comision menționate în considerentul anterior nu au fost suficiente pentru a indica o lipsă de solidaritate. În temeiul contractelor de gestionare, fabricile SVEZA nu au putut lua nicio decizie fără acordul Sveza-Les și sunt pe deplin dependente de Sveza-Les în practică și în drept. Comisia a observat că, astfel cum se explică în considerentul 95 de mai sus, în pofida gamei largi de servicii prevăzute în contractele de gestionare, vânzările produselor fabricilor nu

([10]) Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctele 43 și 55-59.

([11]) A se vedea, de asemenea, hotărârea din 14 iulie 2021, Interpipe Niko Tube LLC/Comisia, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, punctele 162-163.

([12]) Hotărârea din 14 iulie 2021, Interpipe Niko Tube LLC/Comisia, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, punctul 163.

au fost vizate de contractele de gestionare. Într-adevăr, entitățile juridice au decis să își reglementeze vânzările în tipuri separate și foarte diferite de contracte în ceea ce privește exporturile și vânzările pe piața internă ale produsului care face obiectul anchetei, ceea ce a afectat modul în care au fost efectuate vânzările respective și comparabilitatea prețurilor acestora. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(100) În al patrulea rând, după comunicarea constatărilor provizorii și a celor finale, grupul Sveza a contestat constatările Comisiei potrivit cărora „unele funcții de vânzări au fost menținute de către producătorii-exportatori, având în vedere costurile lor VAG", susținând că aceste funcții nu sunt legate de vânzări, ci de alte activități cu o relevanță marginală pentru funcțiile de vânzare. Chiar presupunând că afirmația Comisiei ar fi corectă (*quod non*), o SEE poate exista în cazul în care producătorul își asumă o parte dintre funcțiile de vânzare complementare celor ale societății de distribuție pentru produsele sale ([13]).

(101) Comisia a observat că afirmația potrivit căreia costurile VAG în cauză nu se referă la funcțiile de vânzare ale producătorilor-exportatori, ci la alte activități nu a fost susținută de niciun element de probă din dosar. Nici după comunicarea constatărilor finale nu s-a furnizat vreun element de probă. De fapt, dimpotrivă, producătorul a raportat că cel puțin o parte dintre aceste costuri, cum ar fi costurile de personal, erau legate de funcțiile de vânzare. Comisia a considerat că aceasta a constituit un element relevant care demonstrează că producătorii nu și-au delegat toate activitățile de vânzare către Sveza-Les.

(102) În al cincilea rând, producătorul-exportator a susținut că afirmația „comerciantul afiliat a emis facturile în numele producătorilor-exportatori către primii clienți independenți din Uniune" este incorectă din punct de vedere factual. Facturile către clienți neafiliați sunt emise de Sveza-Les, dar nu „în numele producătorilor-exportatori". Facturile menționează pur și simplu identitatea fabricii Sveza care a fabricat bunurile.

(103) Comisia a observat că proprietatea bunurilor trece direct de la producătorul-exportator la cumpărător. Aceste vânzări sunt înregistrate ca venit în registrul de vânzări al producătorului-exportator. Sveza-Les nu a deținut niciodată bunurile și, prin urmare, nu le-a înregistrat în contabilitate ca venit din vânzări. Numai comisionul plătit de producătorii-exportatori este înregistrat ca venit în conturile Sveza-Les. În schimb, în ceea ce privește vânzările pe piața internă, producătorii-exportatori nu vând direct primilor clienți independenți, ci societății Sveza-Les. În acest caz, dreptul de proprietate este transferat către Sveza-Les. În plus, plățile de la clienți neafiliați primite de Sveza-Les în legătură cu tranzacțiile de export nu aparțin acestei societăți, ci sunt deținute direct de producătorii-exportatori în cauză și sunt transferate în totalitate acestora din urmă. Cu alte cuvinte, Sveza-Les acționează ca agent pentru vânzările la export efectuate de fabrici și este compensată printr-un comision, în timp ce, pentru piața internă, Sveza-Les este vânzătorul relevant către primul client independent în sensul articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(104) După comunicarea constatărilor finale, producătorul-exportator a susținut că evaluarea Comisiei descrisă în considerentul anterior s-a axat pe acordurile oficiale stabilite între Sveza-Les și fabrici, dar nu a abordat realitatea economică a relației dintre acestea, având în vedere funcțiile îndeplinite efectiv de SVEZA-Les, care erau cele ale unui departament de vânzări integrat. De fapt, abordarea formală a Comisiei cu privire la realitatea economică a relației dintre Sveza-Les și producătorii-exportatori ar fi fost incorectă din punct de vedere juridic și factual.

(105) Comisia a considerat că nu există niciun element de probă la dosar din care să reiasă că acordurile contractuale nu reflectă realitatea economică a relațiilor din cadrul grupului. Dimpotrivă, toate documentele au indicat că acordurile contractuale au fost urmate în practică de diferitele entități juridice atunci când au efectuat vânzări la export și, respectiv, pe piața internă. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

([13]) Hotărârea din 13 octombrie 1993, Matsushita/Consiliul, C-104/90, EU:C:1993:837, punctul 14. A se vedea, de asemenea, hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 185.

(106) În al șaselea rând, grupul Sveza a susținut că, deși se încheie acorduri scrise de comision pentru vânzările la export, pentru vânzările pe piața internă sunt încheiate contracte de cumpărare și de vânzare. Acest lucru este corect din punct de vedere factual. Totuși, nu este mai puțin adevărat că, astfel cum a recunoscut grupul Sveza, vânzările pe piața internă și cele la export sunt organizate în mod diferit și fac obiectul unor contracte de natură diferită, astfel cum se reamintește mai jos în considerentul 108. Astfel, este cert că vânzările la export sunt reglementate de contracte de comision și că astfel de comisioane sunt plătite efectiv pentru remunerarea serviciilor furnizate pentru tranzacțiile de export. Acest lucru nu este valabil pentru tranzacțiile pe piața internă.

(107) În al șaptelea rând, grupul Sveza a susținut că i se solicită Comisiei să demonstreze existența unei probleme de comparabilitate a prețurilor ca urmare a comisioanelor plătite pentru vânzările la export. Articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază impune o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute. Grupul Sveza a susținut că relația dintre fabricile Sveza și Sveza-Les obține aceleași rezultate economice, indiferent dacă Sveza-Les primește o marjă de profit pentru vânzările pe piața internă sau un comision pentru vânzările la export. Prin urmare, atât marja de profit aplicată vânzărilor pe piața internă, cât și comisioanele pentru vânzările la export trebuie considerate drept „comision" în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. În aceste condiții, nu există nicio diferență în ceea ce privește comisioanele plătite care ar afecta comparabilitatea prețurilor, iar o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu este justificată.

(108) Comisia nu a fost de acord. Scopul ajustării în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) este de a compensa orice diferență de comision plătit între vânzările pe piața internă și vânzările la export. Deși este cert, pe baza contractelor care reglementează vânzările la export, că comisioanele sunt plătite de către fabrici către Sveza-Les pentru tranzacții de export, inclusiv vânzări către Uniune, nu s-a demonstrat că, pentru vânzările pe piața internă, Sveza-Les poate fi considerată un agent care acționează pe bază de comision. Dimpotrivă, faptele, astfel cum au fost stabilite de Comisie, sunt că toate vânzările pe piața internă efectuate de grup sunt vânzări indirecte în sensul că fabricile vând mai întâi produsul în cauză la prețuri de transfer către Sveza-Les, care ulterior le revinde în condiții de concurență deplină primilor clienți independenți de pe piața internă. Nu există niciun indiciu că, procedând astfel, Sveza-Les ar putea fi considerată un agent care acționează pe bază de comision. Într-adevăr, Comisia a reamintit următoarele caracteristici: toate vânzările pe piața internă sunt efectuate de Sveza-Les, iar contractele de vânzare încheiate între Sveza-Les și fabrici nu conțin nicio clauză care să sugereze că Sveza-Les acționează în calitate de agent. În special, anumite contracte de vânzare prevăd: „Pentru a conveni asupra prețului bunurilor pentru o anumită perioadă, părțile au dreptul de a semna anexa relevantă la prezentul contract de vânzare". Astfel de anexe nu au fost furnizate în cadrul verificării, iar alte contracte care conțineau detalii privind plata și volumul nu erau de actualitate. În consecință, elementele de probă din dosar nu au indicat modul în care s-a stabilit prețul de cumpărare sau remunerația Sveza-Les ([14]). De asemenea, contractele nu conțin nicio mențiune cu privire la alte drepturi și obligații ale părților. De exemplu, printre altele, nu există nicio obligație de raportare, nu există nicio obligație de notificare a celeilalte părți în cazul schimbării denumirii, dar, de asemenea, nu există nicio dispoziție cu privire la răspunderea părților pentru neexecutarea contractului ([15]). Comisia a observat că, în circumstanțe similare celor practicate pentru vânzările pe piața internă efectuate de Sveza-Les, Tribunalul a hotărât că ajustarea pe care Comisia a efectuat-o în ceea ce privește vânzările la export în cauza *Interpipe* a fost nejustificată ([16]). Pe această bază, Comisia a confirmat că nu se justifică nicio ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) pentru vânzările pe piața internă. În schimb, contractele încheiate între fabrici și Sveza-Les pentru vânzările la export prevăd în mod clar că Sveza-Les acționează în calitate de agent și are dreptul la primirea unui comision pentru astfel de servicii, care a fost în fapt plătit de fabrici. Pe această bază, Comisia a concluzionat că o ajustare în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) era justificată pentru vânzările la export.

(109) În plus, Comisia a examinat afirmația potrivit căreia pretinsa marjă de profit pentru vânzările pe piața internă și comisioanele efective plătite pentru tranzacțiile de export ar avea aceleași consecințe economice pentru producătorii-exportatori. Astfel cum se detaliază în comunicarea specifică societății, au existat diferențe de profitabilitate între vânzările pe piața internă și vânzările la export. Prin urmare, Comisia a considerat că plata comisioanelor către Sveza-Les pentru vânzările la export nu obține aceleași rezultate economice pentru grupul de producători-exportatori precum prețurile de transfer aplicate societății Sveza-Les pentru vânzările pe piața internă efectuate de Sveza-Les către primii clienți independenți. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

([14]) A se vedea, prin analogie, hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2015, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Consiliul, T-26/12, punctul 60.

([15]) Hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2015, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Consiliul, T-26/12, punctul 62.

([16]) Hotărârea Curții de Justiție din 16 februarie 2012 în cauzele conexate C-191/09 P și C-200/09 P, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, punctele 50-69.

(110) În al optulea rând, în ceea ce privește considerentul 71 din regulamentul provizoriu, grupul Sveza a susținut că situația este similară cu articolul 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază, care prevăd că prețul pentru primul client independent poate fi ajustat pentru toate costurile suportate între import și revânzare. În plus, articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază nu constituie în niciun caz un impediment în calea aplicării unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Orice altă interpretare ar priva articolul 2 alineatul (10) litera (i), inclusiv al doilea paragraf, de orice *effet utile*.

(111) Comisia a observat că formularea de la articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, pe de o parte, și cea de la articolul 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază, pe de altă parte, sunt diferite. În timp ce articolul 2 alineatul (1) prevede că valoarea normală se bazează în mod normal pe prețurile plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către clienți independenți din țara exportatoare, articolul 2 alineatul (9) prevede construirea prețului de export pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară.

(112) De asemenea, ar trebui remarcat faptul că, astfel cum s-a explicat în considerentul 108 de mai sus, grupul Sveza nu a furnizat elemente de probă justificative cu privire la cuantumul ajustării pretinse la valoarea normală în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Pretinsa diferență dintre prețul de achiziție și cel de revânzare și modul în care a fost calculată această diferență nu au fost stabilite în scris în niciunul dintre acordurile furnizate Comisiei. Potrivit grupului Sveza, aceasta părea, de asemenea, să varieze între fabrici și s-a modificat în cursul perioadei de anchetă. În plus, astfel cum se explică în considerentul 71 din regulamentul provizoriu, în cazul în care o ajustare pentru marja de profit în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) urmează să fie cuantificată ca o deducere a pretinsei marje percepute de Sveza-Les la revânzarea produsului, acest lucru ar aduce în fapt prețul la nivelul vânzărilor relevante dintre fabrici și Sveza-Les. Cu alte cuvinte, dacă se deduce pretinsa marjă de profit, baza pentru stabilirea valorii normale ar fi vânzarea între fabrici și Sveza-Les. Totuși, articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede că valoarea normală ar trebui să se bazeze pe prețurile practicate cu primul client independent, ceea ce nu este cazul Sveza-Les.

(113) După comunicarea constatărilor finale, grupul Sveza a reiterat faptul că, în cazul în care nu ar exista o SEE pe piețele de export, nu ar putea fi constatată existența unei SEE pe piața internă, deoarece Sveza-Les îndeplinește aceleași funcții pe piața de export și pe piața internă. Comisia nu a fost de acord. Astfel cum se explică în detaliu în considerentele 93-112 de mai sus, Comisia a constatat că relația economică dintre Sveza-Les și producători în ceea ce privește vânzările la export este aceea a furnizorului care vinde prin intermediul unui agent și pe baza condițiilor comerciale normale: producătorul își păstrează dreptul de proprietate și răspunderea pentru bunurile vândute, în timp ce Sveza-Les primește un comision de vânzare, astfel cum este prevăzut în contractele relevante. În schimb, pentru vânzările interne, Sveza-Les își asumă dreptul de proprietate și răspunderea pentru bunurile vândute, iar contractele aferente nu definesc în mod clar nicio pretinsă marjă de profit pentru vânzările respective. În plus, Sveza-Les emite factura în ceea ce privește vânzările interne către fabrici, de obicei în aceeași zi în care se emite o factură pentru clientul final, fapt care confirmă, de asemenea, relația necomercială. De asemenea, Comisia a reamintit faptul că așa-numitul concept de entitate economică unică în contextul ajustărilor efectuate în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază a fost elaborat în jurisprudența Curții ([17]) cu referire la „comisioanele teoretice”, inclusiv marja încasată de un comerciant, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (10) litera (i) al doilea paragraf, și nu pentru situațiile în care comisioane reale sunt clar definite și plătite în fapt, precum în cazul de față. În consecință, Comisia a respins această afirmație.

(114) Grupul Sveza a susținut că Comisia a contabilizat de două ori unele bonificații și comisioane plătite clienților neafiliați din Uniune de către Sveza-Les, deoarece aceste sume nu au fost refacturate producătorilor-exportatori. Prin urmare, Sveza-Les a considerat că aceste cheltuieli sunt costuri generate de punerea în aplicare a acordurilor de comision.

(115) Comisia a analizat această afirmație în paralel cu decizia sa privind entitatea economică unică și a decis să nu deducă din prețul de export bonificațiile și comisioanele plătite clienților neafiliați din Uniune. Prin urmare, afirmația a fost admisă.

([17]) Citată la notele de subsol 15 și 16 de mai sus.

(116) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut că, întrucât Comisia a constatat existența unei entități economice unice pe piața internă, Comisia ar fi trebuit să utilizeze un cont de profit și pierdere consolidat al producătorilor-exportatori Sveza-Les și Sveza în cadrul calculului costurilor VAG, având în vedere că respectivul cont de profit și pierdere consolidat elimină plățile intragrup și combină costurile și veniturile efective precum în cazul unei entități economice unice.

(117) Împreună cu răspunsul inițial la chestionar, Comisia a solicitat producătorilor-exportatori din cadrul grupului să furnizeze atât conturile auditate, cât și conturile consolidate auditate (dacă există). Niciunul dintre producătorii-exportatori nu a furnizat astfel de informații consolidate, inclusiv Sveza-Les, care este, totuși, principalul acționar al unuia dintre producătorii-exportatori. În cadrul grupului Sveza, nu au existat conturi consolidate auditate și, prin urmare, un astfel de document nu a putut fi raportat în scopul prezentei anchete. Deși Sveza-Les a furnizat un cont de profit și pierdere consolidat în timpul verificării încrucișate de la distanță, Comisia nu a fost în măsură să verifice acuratețea și fiabilitatea acestuia, deoarece documentul în cauză nu a fost auditat în mod corespunzător de o societate de audit independentă. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

(118) Grupul Sveza a susținut că ajustarea pentru comisioanele plătite pentru vânzările la export a fost discriminatorie, în special în situația în care s-a avut în vedere ajustarea comisioanelor efectuată la prețul de export al unui alt producător-exportator (UPG).

(119) Comisia nu a constatat nicio discriminare între cele două situații, deoarece circumstanțele de fapt ale celor două părți și, în special, relațiile contractuale dintre entitățile afiliate din cadrul grupurilor lor de societăți sunt diferite. În timp ce UPG a recunoscut că respectivul comision plătit pentru vânzările interne acoperea cheltuielile și serviciile legate de vânzările la export, vânzările interne și la export ale grupului Sveza au fost organizate prin intermediul unor structuri juridice distincte. În consecință, afirmația a fost respinsă.

3.4. **Marjele de dumping**

(120) Astfel cum s-a detaliat în considerentele 31-115 de mai sus, Comisia a luat în considerare observațiile părților interesate transmise după comunicarea constatărilor provizorii și a recalculat marjele de dumping în consecință.

(121) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procentaj din prețul pentru cost, asigurare și navlu (CIF) la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt următoarele:

Societate	Marja de dumping definitivă
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Grupul Sveza	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Alte societăți cooperante	14,85 %
Toate celelalte societăți	15,80 %

(122) Calculele marjelor de dumping individuale, inclusiv corecțiile și ajustările efectuate în urma observațiilor părților interesate transmise după comunicarea constatărilor provizorii și finale, au fost comunicate producătorilor-exportatori incluși în eșantion.

4. **PREJUDICIUL**

4.1. **Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii**

(123) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 80-82 din regulamentul provizoriu.

4.2. **Consumul la nivelul Uniunii**

(124) Comisia a stabilit consumul la nivelul Uniunii pe baza (a) datelor prezentate de reclamant cu privire la vânzările de produs similar ale industriei Uniunii către clienți neafiliați din Uniune, astfel cum au fost verificate încrucișat cu volumele de vânzări raportate de producătorii din Uniune incluși în eșantion; (b) importurilor de produs care face obiectul anchetei din toate țările terțe, astfel cum au fost raportate în statisticile Eurostat ([18]).

(125) Luând în considerare metodologia de identificare a importurilor prevăzută la punctul 4.3.1 de mai jos, consumul la nivelul Uniunii a evoluat după cum urmează:

Tabelul 1

Consumul la nivelul Uniunii în metri cubi (m^3)

	2017	2018	2019	Perioada de anchetă
Consumul total la nivelul Uniunii	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Indice	*100*	*106*	*104*	*100*

Sursă: Reclamantul, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

(126) Consumul în Uniune s-a menținut stabil în cursul perioadei examinate. O analiză detaliată arată o creștere de 6 % între anii 2017 și 2018, atenuată în 2019 la o creștere de 4 % față de 2017 și o scădere finală care a lăsat consumul la niveluri similare celor din 2017.

4.3. **Importurile originare din țara în cauză**

4.3.1. *Metodologia de identificare a importurilor produsului în cauză*

(127) Astfel cum se indică în considerentul 86 din regulamentul provizoriu, înainte de deschiderea procedurii și de crearea ulterioară a unui cod TARIC specific ([19]), importurile produsului în cauză au fost înregistrate la nivelul NC ([20]), incluzând și alte produse decât produsul în cauză. Pentru a estima volumul de importuri ale produsului în cauză în cursul perioadei examinate, Comisia a aplicat același raport (TARIC/NC) observat după deschiderea anchetei între volumele importurilor de la codul NC complet și importurile pentru produsul în cauză pe baza datelor TARIC. Pentru importurile din țara în cauză, raportul ([21]) a fost stabilit la 78 %.

(128) După comunicarea constatărilor provizorii, unele părți interesate au susținut că determinarea statisticilor privind importurile a arătat rezultate distorsionate. În mod specific, s-a afirmat că, atunci când se compară importurile în metri cubi cu importurile în tone, rezultatele nu au fost compatibile cu densitatea medie general acceptată a produsului care face obiectul anchetei.

(129) Comisia a analizat aceste afirmații și a constatat date distorsionate în statisticile raportate la nivelul unității suplimentare (metru cub în acest caz). Prin urmare, Comisia a decis să transforme greutatea raportată (tone), fiind un set fiabil și stabil de date, în metri cubi pentru calcularea importurilor.

([18]) Sursa datelor Eurostat, ajustată prin aplicarea metodologiei explicate la punctul 4.3.1.
([19]) Cod TARIC: 4412 33 00 10.
([20]) Cod NC: 4412 33 00.
([21]) Raportul s-a modificat ușor, ajungând la 79 % de la publicarea regulamentului provizoriu, deoarece au fost disponibile date statistice mai recente privind importurile, care acoperă o perioadă mai îndelungată. Comisia a utilizat datele TARIC pentru o lună întreagă, de la deschiderea anchetei până la publicarea informațiilor prealabile (noiembrie 2020-aprilie 2021).

(130) Pentru a transforma tone în metri cubi, Comisia a utilizat o cheie de conversie stabilită la 0,69. Cheia de conversie a fost determinată de valorile densității general acceptate ale produsului în cauză. Cheia de conversie a fost sugerată atât de producătorii-exportatori, cât și de producătorii din Uniune și s-a încadrat, de asemenea, în intervalul propus în metodologia cuprinsă în plângere. În plus, analiza cantității medii în tone și metri cubi vândute în Uniune de către producătorii-exportatori incluși în eșantion a confirmat acuratețea cheii de conversie la 0,69. În urma revizuirii, raportul pentru importurile din țara în cauză a fost revizuit ușor în sens crescător, ajungând la 79 %.

(131) În urma comunicării constatărilor finale, un producător-exportator rus (Sveza) a susținut că utilizarea unui raport (TARIC/NC) bazat pe importuri după deschiderea procedurii nu reflectă în mod necesar situația predominantă pe parcursul întregii perioade examinate, deoarece este posibil ca evoluția codului NC să fi fost influențată de alte tipuri de placaj care nu fac obiectul anchetei. S-a afirmat, de asemenea, că, în urma deschiderii anchetei, importurile din Rusia ar fi putut înregistra o creștere substanțială și, în consecință, importurile produsului în cauză înainte de deschiderea anchetei ar fi putut fi supraestimate. Grupul Sveza a susținut, de asemenea, că utilizarea statisticilor rusești pentru determinarea importurilor ar fi mai fiabilă decât utilizarea datelor Eurostat.

(132) Comisia a considerat că metodologia pe care a utilizat-o a permis o estimare rezonabilă și fiabilă, având în vedere că produsul în cauză face parte dintr-o gamă mai mare de produse din placaj la nivel statistic. În opinia Comisiei, utilizarea statisticilor rusești privind exporturile nu ar oferi mai multă fiabilitate decât datele Eurostat, deoarece și acestea includ alte produse decât produsul în cauză. De asemenea, grupul Sveza nu a furnizat niciun element de probă care să demonstreze că importurile de alte tipuri de placaj ca grup au crescut mai mult decât importurile de placaj din lemn de mesteacăn. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

4.3.2. *Volumul și cota de piață a importurilor originare din țara în cauză*

(133) Utilizând metodologia menționată anterior, Comisia a stabilit volumul importurilor pe baza datelor furnizate de Eurostat. Cota de piață a importurilor a fost stabilită prin compararea volumului importurilor cu consumul la nivelul Uniunii.

(134) Importurile din țara în cauză au evoluat după cum urmează:

Tabelul 2

Volumul importurilor (m^3) și cota de piață

	2017	2018	2019	Perioada de anchetă
Volumul importurilor din Rusia (m^3)	710 163	773 521	809 267	812 521
Indice	*100*	*109*	*114*	*114*
Cota de piață	40 %	42 %	44 %	46 %
Indice	*100*	*103*	*109*	*114*

Sursă: Eurostat.

(135) Importurile din țara în cauză au crescut de la aproximativ 710 163 de metri cubi la aproximativ 812 521 de metri cubi în cursul perioadei examinate, ceea ce reprezintă o creștere de 14 %. Cota de piață a acestor importuri a crescut de la 40 % la 46 % în cursul perioadei examinate.

4.3.3. *Prețurile importurilor din țara în cauză și subcotarea prețurilor*

(136) Comisia a stabilit prețurile importurilor pe baza statisticilor Eurostat privind raportul EUR/tonă la nivelul NC. Deși, astfel cum s-a explicat la punctul 4.3.1 de mai sus, importurile produsului în cauză au fost înregistrate împreună cu un coș mai mare de produse, această metodologie oferă o estimare fiabilă a prețurilor și a evoluției sale în timp, întrucât marea majoritate a importurilor încadrate la acest cod NC au reprezentat produsul în cauză, și, prin urmare, a permis compararea evoluției prețurilor între diferite țări exportatoare.

(137) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a contestat utilizarea datelor statistice la nivelul NC pentru stabilirea prețurilor de import, având în vedere că produsul în cauză face obiectul unui cod NC care include și alte tipuri de placaj, ceea ce a făcut ca datele să nu fie fiabile. Acesta a susținut, de asemenea, că datele Eurostat nu au legătură cu realitățile pieței și prețurile observate efectiv pe piață, ceea ce a accentuat și mai mult lipsa de fiabilitate a metodologiei Comisiei.

(138) Comisia nu a fost de acord. Astfel cum s-a explicat mai sus, Comisia a considerat că metodologia sa de evaluare a volumului și a prețurilor importurilor de placaj din lemn de mesteacăn din Rusia a permis o estimare rezonabilă și fiabilă. În ceea ce privește fiabilitatea prețurilor Eurostat, considerentele 140 și 141 de mai jos confirmă faptul că prețurile obținute din statisticile Eurostat au urmat aceeași tendință ca prețurile de export medii ponderate ale producătorilor-exportatori ruși incluși în eșantion. Acest lucru arată că statisticile Eurostat nu s-au abătut de la datele verificate referitoare în mod specific la produsul în cauză și, prin urmare, au confirmat fiabilitatea datelor în vederea stabilirii prețurilor de import.

(139) Prețul mediu al importurilor din țara în cauză a evoluat după cum urmează:

Tabelul 3

Prețuri de import (EUR/tonă)

	2017	2018	2019	Perioada de anchetă
Rusia	646	681	608	584
Indice	*100*	*105*	*94*	*90*

Sursă: Eurostat.

(140) Prețurile medii ale importurilor din Rusia au scăzut de la 646 EUR/tonă în 2017 până la 584 EUR/tonă în cursul perioadei de anchetă, ceea ce reprezintă o scădere de 10 %. Prețul mediu al importurilor a crescut în 2018 cu 5 % și apoi a scăzut în perioadele următoare cu 14 %.

(141) Aceeași tendință poate fi observată atunci când se utilizează prețurile de export medii ponderate, astfel cum au fost raportate de producătorii-exportatori incluși în eșantion, care indică un preț de 434 EUR/m^3 în PA pentru produsul în cauză. În urma comunicării constatărilor provizorii, UPM a susținut că calculele subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative nu au fost în conformitate cu jurisprudența Curții, deoarece acestea s-au bazat pe un preț de export care fusese ajustat în temeiul articolului 2 alineatul (9), fără a se efectua însă și o ajustare similară a prețului de vânzare practicat de industria Uniunii. Comisia a considerat că, întrucât doar un procent limitat, cuprins între 4 % și 7 % din exporturile rusești, a fost vândut prin intermediul unei societăți afiliate, impactul acestei chestiuni asupra calculului subcotării este marginal și nu ar schimba faptul că importurile din Rusia au subcotat în mod semnificativ prețurile industriei Uniunii. În plus, în ceea ce privește calculele subcotării prețurilor indicative (marja de prejudiciu), prețul neprejudiciabil din Uniune s-a bazat pe costul de producție plus un profit indicativ și, prin urmare, a exclus orice costuri posibile ale comercianților afiliați din Uniune, similare situației exporturilor ruse.

(142) În urma comunicării constatărilor provizorii, mai multe părți au contestat gruparea efectuată de Comisie pentru a compara diferite tipuri de produse. Mai precis, s-a afirmat că unificarea suprafeței fiecărei foi de placaj, prin înmulțirea lățimii și a lungimii, nu a ținut seama de direcția fibrei lemnului și, astfel, nu a luat în considerare un factor determinant major al costurilor de fabricație și al prețurilor. Prin urmare, acest lucru a afectat validitatea calculelor privind subcotarea prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative.

(143) În ceea ce privește exercițiul de grupare, Comisia a reamintit, astfel cum s-a menționat în considerentul 95 din regulamentul provizoriu, că placajul din lemn de mesteacăn este vândut într-o gamă largă de dimensiuni și calități și în conformitate cu specificațiile clienților. Prin urmare, astfel cum s-a explicat deja în considerentul 95 din regulamentul provizoriu, pentru a efectua o comparație adecvată între produsele vândute de industria Uniunii și tipurile de produse echivalente vândute de producătorii-exportatori ruși, Comisia a efectuat o aproximare prin gruparea unor tipuri de produse foarte asemănătoare, menținând totuși marea majoritate a tipurilor de produse. Având în vedere marea varietate de NCP care au variat doar ușor în ceea ce privește dimensiunile, grosimea și/sau acoperirea, a fost posibilă o grupare de NCP foarte similare, fără a afecta în mod nejustificat acuratețea comparației.

Această metodologie a permis Comisiei să compare o masă critică de importuri cu vânzările realizate de industria Uniunii. Concret, Comisia a întreprins următoarele acțiuni pentru a permite o comparație adecvată a produselor în cauză: 1. au fost grupate trei tipuri de pelicule fenolice (F-W-HT, astfel cum se descrie în chestionar); 2. au fost grupate două tipuri de calități ale suprafeței, fără acoperire, dar similare (CP și WG); și 3. Comisia a calculat suprafața pentru fiecare foaie de placaj de lemn înmulțind lățimea și lungimea. Acest calcul a fost efectuat în milimetri pătrați pentru a permite compararea dimensiunilor similare poziționate diferit și/sau raportate în mod diferit. O parte interesată a susținut că diferența de preț dintre diferitele tipuri de produse grupate a fost de [4 %-7 %]. Chiar dacă pretinsa diferență de preț ar fi acceptată, Comisia nu a considerat că această diferență este semnificativă. Într-adevăr, aceasta a demonstrat că gruparea realizată de Comisie nu împiedica o comparație exactă a prețurilor. Prin urmare, Comisia a considerat că gruparea efectuată în etapa provizorie a permis o comparație rezonabilă și fiabilă a prețurilor și comparabilitatea produselor pentru tipurile de produse echivalente.

(144) După comunicarea constatărilor provizorii, unele părți au prezentat observații cu privire la calcularea marjei de subcotare, astfel cum se menționează în considerentul 100 din regulamentul provizoriu. În urma acestor observații și a modificărilor minore aduse marjei de subcotare medii ponderate, marja pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion a fost revizuită și variază în prezent de la 9,6 % la 18,4 % pentru importurile din țara în cauză pe piața Uniunii. Subcotarea medie ponderată constatată pe baza datelor furnizate de producătorii-exportatori incluși în eșantion a fost de 12,6 %.

(145) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut că respectivele calcule ale subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative sunt eronate din următoarele motive: (i) având în vedere lipsa semnificativă de suprapunere concurențială între tipurile de produse originare din Rusia și tipurile de produse fabricate și vândute de industria Uniunii, calculele nu au fost reprezentative; (ii) gruparea diferitelor tipuri de produse a fost eronată deoarece nu a ținut seama de variațiile dimensiunilor, ceea ce are un impact asupra prețurilor din cauza, printre alți factori, a unor direcții diferite de fibre; și (iii) Comisia nu a luat în considerare costurile VAG și profiturile importatorilor afiliați atunci când a efectuat calculele.

(146) În ceea ce privește suprapunerea concurențială, contrar celor afirmate, Comisia a constatat un nivel semnificativ de corelare între vânzările Uniunii și cele din Rusia. În mod similar, s-a stabilit că placajul din lemn de mesteacăn vândut de producătorii din Uniune și de cei din Rusia au aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază și că atât industria Uniunii, cât și producătorii-exportatori concurează în aceleași sectoare și pentru aceiași utilizatori finali. În ceea ce privește a doua afirmație, Comisia și-a menținut poziția, astfel cum se explică în considerentul 143, potrivit căreia gruparea anumitor tipuri de produse și conversia în suprafață au fost atât adecvate, cât și necesare pentru a permite o comparație rezonabilă a prețurilor tipurilor de produse echivalente, având în vedere numeroasele variații ușoare între diferite NCP-uri. Comisia a observat, de asemenea, că grupul Sveza nu a prezentat nicio altă metodă alternativă care să permită o comparație adecvată a prețurilor. În ceea ce privește a treia afirmație, Comisia și-a menținut poziția prezentată în considerentul 141 și a reamintit următoarele aspecte.

(147) În ceea ce privește calculul subcotării, Comisia a luat în considerare momentul în care importurile din Rusia au intrat în concurență cu produsele producătorilor din Uniune pe piața Uniunii și, prin urmare, a analizat prețul de achiziție al primei părți neafiliate, deoarece partea respectivă a avut posibilitatea de a se aproviziona fie de la industria Uniunii, fie de la furnizori ruși. În cazul prețurilor de export către importatori afiliați, s-a utilizat metodologia stabilită la articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Aplicarea prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază permite stabilirea unui preț care este pe deplin comparabil cu prețul utilizat la examinarea vânzărilor către clienți neafiliați și comparabil, de asemenea, cu prețul de vânzare practicat de industria Uniunii; prin urmare, s-a justificat o deducere a costurilor VAG și a profitului din prețul de revânzare către clienți neafiliați efectuate de importatorul afiliat.

(148) O astfel de deducere a fost, de asemenea, necesară pentru a permite un calcul exact al subcotării prețurilor indicative. Prețul indicativ al industriei Uniunii s-a bazat pe costul său de producție plus profitul indicativ, fără a se lua în considerare dacă produsele au fost apoi vândute în Uniune unor clienți afiliați sau neafiliați și, în consecință, nu a inclus niciun cost VAG și profit al entităților de vânzare afiliate din Uniune.

4.4. **Situația economică a industriei Uniunii**

4.4.1. *Observații cu caracter general*

(149) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 101-105 din regulamentul provizoriu.

4.4.2. *Indicatori macroeconomici*

4.4.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

(150) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 106-109 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

(151) Volumul vânzărilor și cota de piață a industriei Uniunii au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează, ținând seama de metodologia de identificare a importurilor, astfel cum se prevede mai sus la punctul 4.3.1:

Tabelul 4

Volumul vânzărilor și cota de piață

	2017	2018	2019	PA
Volumul total al vânzărilor pe piața Uniunii (m^3)	821 341	818 621	757 103	680 243
Indice	*100*	*100*	*92*	*83*
Cota de piață	47 %	44 %	41 %	39 %
Indice	*100*	*94*	*88*	*83*

Sursă: Reclamantul, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

(152) Pe parcursul perioadei examinate, volumul total al vânzărilor industriei Uniunii a scăzut semnificativ, cu 17 %. Volumul vânzărilor în Uniune a rămas la același nivel între 2017 și 2018, dar a înregistrat o scădere de 8 % în 2019 și o nouă scădere de 10 % între 2019 și PA.

(153) Cota de piață a industriei Uniunii s-a redus în mod similar cu 17 %, indicând o tendință de scădere invariabilă care a diminuat prezența industriei Uniunii pe piață de la 47 % din cota de piață în 2017 la 39 % în cursul PA.

4.4.2.3. Creșterea economică

(154) În contextul unei piețe solide, cu un consum stabil la nivelul Uniunii, cifrele de mai sus arată că industria Uniunii s-a confruntat cu scăderi substanțiale în ceea ce privește producția, volumul vânzărilor și cota de piață.

4.4.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

(155) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 114-116 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.5. Amploarea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping din trecut

(156) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 117-118 din regulamentul provizoriu.

4.4.3. *Indicatori microeconomici*

(157) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 119-131 din regulamentul provizoriu.

4.5. **Concluzie privind prejudiciul**

(158) În contextul unui consum stabil la nivelul Uniunii, importurile din Rusia au crescut în cursul perioadei examinate (+14 %), la prețuri care au subcotat semnificativ prețurile practicate de industria Uniunii. Acest lucru a permis producătorilor-exportatori din Rusia să atingă o cotă de piață de 46 % în PA (în creștere de la 40 % în 2017).

(159) În aceste circumstanțe, situația economică a industriei Uniunii s-a înrăutățit, astfel cum indică toți principalii macroindicatori, care prezintă o tendință negativă: producția (– 14 %), vânzările UE (– 17 %) și o reducere semnificativă a cotei sale de piață (de la 47 % la 39 %) în perioada examinată.

(160) Ca reacție la presiunea exercitată de prețurile scăzute din Rusia, industria Uniunii a încercat să reducă costurile și s-au efectuat ajustări la nivelul ocupării forței de muncă (-12 %), astfel cum se arată în tabelul 6 din regulamentul provizoriu. Cu toate acestea, ca urmare a presiunii exercitate de importurile din Rusia care fac obiectul unui dumping în ceea ce privește creșterea volumelor și prețurile scăzute, vânzările UE au scăzut, iar stocurile au crescut rapid (+ 22 %) în perioada examinată, atingând nivelul maxim (+ 41 %) în 2018, astfel cum se arată în tabelul 9 din regulamentul provizoriu.

(161) Costul de producție al industriei Uniunii a crescut semnificativ în cursul perioadei examinate (+ 10 %), astfel cum se arată în tabelul 7 din regulamentul provizoriu, în principal din cauza unei creșteri puternice a prețurilor materiilor prime.

(162) Costurile industriei Uniunii au crescut mai mult decât prețurile de vânzare, având în vedere presiunea exercitată de importurile care fac obiectul unui dumping. În consecință, profitabilitatea s-a prăbușit în perioada examinată, de la o situație sănătoasă (+ 9,7 %) în 2017 la un scenariu de pierderi nesustenabile (– 2,8 %) în PA, astfel cum se arată în tabelul 10 din regulamentul provizoriu.

(163) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că industria Uniunii a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

5. **LEGĂTURA DE CAUZALITATE**

5.1. **Efectele importurilor care fac obiectul unui dumping**

(164) În urma comunicării constatărilor provizorii, unele părți au susținut că importurile din Rusia nu ar fi putut fi cauza prejudiciului, deoarece acestea operează pe segmente diferite ale pieței.

(165) Astfel cum se descrie la punctul 5.2.7 de mai jos, ancheta a stabilit că industria Uniunii și producătorii-exportatori concurează în aceleași sectoare și aprovizionează aceiași utilizatori finali.

(166) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 138-141 din regulamentul provizoriu.

5.2. **Efectele altor factori**

5.2.1. *Importuri din țări terțe*

(167) Pentru a stabili volumul importurilor din țări terțe, Comisia, astfel cum s-a explicat la punctul 4.3.1 de mai sus, a aplicat același raport (TARIC/NC) observat după deschiderea anchetei între volumele importurilor în tone de la codul NC complet și importurile pentru produsul în cauză pe baza datelor TARIC. Pentru a transforma tone în metri cubi, Comisia a utilizat o cheie de conversie de 0,69.

(168) Singurele țări terțe care au importat volume semnificative în Uniune au fost Belarus și Ucraina. Pentru Belarus, raportul (TARIC/NC) observat după deschiderea anchetei a fost stabilit la 39 %, iar pentru Ucraina la 61 %.

(169) Comisia a stabilit prețurile importurilor pe baza raportului EUR/tonă la nivelul NC, astfel cum s-a explicat la punctul 4.3.2 de mai sus.

(170) Volumul importurilor din alte țări terțe a evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 5

Importuri din țări terțe

Țara		2017	2018	2019	Perioada de anchetă
Ucraina	Volum (m^3)	67 831	83 465	86 795	88 303
	Indice	*100*	*123*	*128*	*130*
	Cota de piață	4 %	4 %	5 %	5 %
	Preț mediu (EUR/tonă)	651	725	641	616
	Indice	*100*	*111*	*98*	*95*
Belarus	Volum (m^3)	124 561	141 310	138 307	145 731
	Indice	*100*	*113*	*111*	*117*
	Cota de piață	7 %	8 %	8 %	8 %
	Preț mediu (EUR/tonă)	403	481	387	363
	Indice	*100*	*119*	*96*	*90*
Alte țări terțe ([22])	Volum (m^3)	31 760	38 267	38 097	35 520
	Indice	*100*	*120*	*120*	*112*
	Cota de piață	2 %	2 %	2 %	2 %
	Preț mediu (EUR/tonă)	566	576	565	561
	Indice	*100*	*102*	*100*	*99*
Total pentru toate țările terțe cu excepția Rusiei	Volum (m^3)	224 153	263 043	263 199	269 555

([22]) Raportul (TARIC/NC), după deschiderea anchetei, dintre volumul importurilor de la codul NC complet și importurile pentru produsul în cauză pe baza datelor TARIC pentru rubrica „Alte țări terțe” a fost stabilit la 8 %.

	Indice	*100*	*117*	*117*	*120*
	Cota de piață	13 %	14 %	14 %	15 %
	Preț mediu (EUR/tonă)	537	574	535	520
	Indice	*100*	*107*	*100*	*97*

Sursă: Eurostat.

(171) În comparație cu Rusia, Belarus și Ucraina au avut o prezență limitată pe piața Uniunii. În perioada examinată, cotele lor de piață au rămas relativ stabile, cu o creștere minimă de 1 punct procentual în cursul perioadei examinate, la un nivel de 8 % și, respectiv, 5 % în cursul PA. Toate celelalte țări terțe și-au majorat ușor prezența, dar cota lor de piață a rămas scăzută, situându-se la 2 %. Cota de piață cumulată a importurilor din toate țările terțe, cu excepția Rusiei, a crescut cu 1 % între 2017 și 2018 și cu 1 % între 2019 și PA, atingând un nivel de 15 %.

(172) În ceea ce privește prețurile în cursul perioadei examinate, Ucraina a vândut la prețuri ușor mai mari decât Rusia, iar Belarus la prețuri mai mici. Prețurile mai mici din Belarus au fost explicate atât de importatori, cât și de reclamanți prin tehnologia sa limitată, care permite doar producerea unui produs foarte specific și de calitate inferioară. Spre deosebire de Belarus, importurile din Rusia au vizat o gamă mai largă de produse, inclusiv placaj din lemn de mesteacăn de calitate superioară, prezentând astfel prețuri medii mai ridicate.

(173) Pe această bază, Comisia a concluzionat că impactul importurilor din alte țări nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile din Rusia care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit de producătorii din Uniune.

(174) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut că Comisia a ignorat faptul că importurile din Belarus și Ucraina au crescut atât în volum, cât și la prețuri mai mici (după ajustarea pentru taxa vamală) decât exporturile rusești către Uniune, contribuind astfel la prejudiciu. Prin faptul că nu a luat în considerare aceste elemente, Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită în analiza importurilor din țări terțe. De asemenea, guvernul Federației Ruse (denumit în continuare „GFR") a susținut că Comisia nu a evaluat în mod corespunzător impactul importurilor din țări terțe asupra industriei Uniunii.

(175) Comisia a respins această afirmație. În primul rând, în ceea ce privește importurile din Ucraina, aceasta a reamintit că prețurile de import s-au bazat pe datele Eurostat la nivelul CIF și, prin urmare, înainte de orice aplicare a taxei vamale. Astfel, Comisia a confirmat că prețurile din Ucraina au fost mai mari decât prețurile importurilor din Rusia. În orice caz, în cazul în care Comisia ar compara importurile rusești și ucrainene în funcție de taxa vamală (care se aplică numai importurilor din Rusia), prețurile din ambele țări s-ar situa în același interval. Având în vedere volumul și cota lor de piață limitate, importurile din Ucraina nu au atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile din Rusia care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit de producătorii din Uniune.

(176) În al doilea rând, în timp ce volumele din Ucraina și Belarus au crescut, acestea au crescut de la un punct de plecare relativ scăzut, iar impactul lor asupra pieței Uniunii a fost marginal, deoarece cotele lor de piață au crescut cu doar 1 punct procentual, în timp ce cota de piață a importurilor din Rusia a crescut cu 6 puncte procentuale. Prin urmare, Comisia și-a confirmat constatarea provizorie potrivit căreia importurile din alte țări nu au atenuat legătura de cauzalitate.

(177) În cele din urmă, Comisia a reamintit că importurile din alte țări terțe decât Ucraina și Belarus au reprezentat doar aproximativ 2 % din piața Uniunii și au rămas la acest nivel în cursul perioadei examinate. În mod similar, nivelul prețurilor a rămas, de asemenea, stabil în cursul perioadei examinate. În consecință, importurile respective nu au fost considerate susceptibile să cauzeze un prejudiciu industriei Uniunii. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

5.2.2. *Performanța la export a industriei Uniunii*

(178) În urma comunicării constatărilor provizorii, un producător-exportator, grupul Sveza, a susținut că performanța pozitivă la export a industriei Uniunii a contribuit la prejudiciu, întrucât, potrivit afirmațiilor, creșterea vânzărilor la export ar fi fost în detrimentul vânzărilor pe piața internă. După comunicarea constatărilor finale, GFR a susținut, de asemenea, că performanța la export a industriei Uniunii (creșterea exporturilor la prețuri scăzute) a constituit o cauză a prejudiciului.

(179) În cursul PA, industria Uniunii a dispus de o capacitate de producție suficientă pentru a acoperi creșterea vânzărilor la export. Același lucru era valabil și în cazul producătorilor din Uniune incluși în eșantion. În plus, creșterea volumului exporturilor a reprezentat doar o mică parte din scăderea de 17 %, astfel cum se arată în tabelul 4 de mai sus, suferită în ceea ce privește volumul vânzărilor pe piața internă. Prin urmare, creșterea exporturilor industriei Uniunii nu contribuie la prejudiciul suferit de industria Uniunii.

(180) În urma comunicării constatărilor provizorii, producătorul-exportator UPM a remarcat că analiza performanței la export din regulamentul provizoriu s-a bazat pe datele pentru producătorii din Uniune incluși în eșantion, care au arătat o creștere, spre deosebire de performanța la export pentru industria Uniunii în ansamblu, astfel cum a fost estimată de reclamanți, care a arătat o scădere.

(181) Exporturile pentru întreaga industrie a Uniunii furnizate de reclamant au înregistrat o scădere de 4 % în cursul perioadei examinate. În timp ce volumul exporturilor a scăzut cu 12 % între anii 2017 și 2019, volumul exporturilor a crescut cu 8 % din 2019 până la PA, ceea ce a condus la o creștere a exporturilor ca procent din vânzările sale totale. În consecință, performanța la export a întregii industrii a Uniunii nu ar fi putut contribui la prejudiciul suferit de industria Uniunii.

(182) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 150-152 din regulamentul provizoriu.

5.2.3. *Dezavantaj concurențial în ceea ce privește accesul la principala materie primă*

(183) În urma comunicării constatărilor provizorii, unele părți au susținut că industria Uniunii suferă de o disponibilitate limitată a principalei materii prime, și anume bușteni de mesteacăn, care ar constitui originea unor volume de producție mai mici, a unor creșteri ale costurilor și, prin urmare, ar fi cauza prejudiciului.

(184) Astfel cum se explică în considerentul 154 din regulamentul provizoriu, accesul la principala materie primă, bușteni de mesteacăn, nu explică prejudiciul, deoarece producătorii din Uniune au acces suficient la aprovizionarea cu bușteni de mesteacăn. Tabelul 9 din regulamentul provizoriu a arătat că stocurile producătorilor din Uniune incluși în eșantion au crescut cu 22 % în cursul perioadei examinate și, în special, cu 6 % între 2019 și PA. Evoluția stocurilor a indicat faptul că problema nu a constat în producție, ci mai degrabă în comercializarea acesteia. Prin urmare, scăderea producției în cursul perioadei examinate nu se explică prin disponibilitatea lemnului.

(185) Ancheta a stabilit, de asemenea, că respectivul cost al materiilor prime nu a atenuat legătura de cauzalitate. Problema s-a datorat mai degrabă capacității limitate a industriei Uniunii de a crește prețurile în aceeași măsură în care au crescut costurile din cauza presiunii exercitate de importurile din Rusia care fac obiectul unui dumping, atât în ceea ce privește volumele, cât și prețurile. Mai precis, astfel cum se explică în considerentul 155 din regulamentul provizoriu, acest lucru poate fi observat din faptul că, între 2019 și PA, costul de producție al industriei Uniunii a scăzut, deși acest lucru nu a dus la o îmbunătățire a profitabilității sale. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.

5.2.4. *Prejudiciul autoprovocat*

(186) După comunicarea constatărilor finale, GFR a susținut că extinderile de capacitate pentru a permite creșterea producției, care nu s-au materializat, au constituit o cauză a prejudiciului.

(187) Contrar celor afirmate, Comisia a constatat că investițiile anuale, astfel cum sunt prezentate în tabelul 10 și explicate în considerentul 130 din regulamentul provizoriu, au scăzut cu 1 % în cursul perioadei examinate. În mod similar, astfel cum se explică în considerentul 108 din regulamentul provizoriu, capacitatea de producție a Uniunii a fost redusă per ansamblu cu 3 % în cursul perioadei examinate.

(188) În consecință, Comisia a concluzionat că afirmația potrivit căreia investițiile în extinderea capacității au constituit o sursă a prejudiciului este, prin urmare, nefondată, astfel cum se arată, de asemenea, în considerentele 156-157 din regulamentul provizoriu.

5.2.5. *Grevele din Finlanda*

(189) În urma comunicării constatărilor provizorii, mai multe părți interesate au susținut că grevele din Finlanda au afectat negativ industria Uniunii, conducând la scăderea volumelor de producție și, în consecință, la scăderea volumului vânzărilor. Grevele s-ar fi soldat, de asemenea, cu o creștere a costurilor, care a condus la o profitabilitate mai scăzută.

(190) Creșterea stocurilor, astfel cum se arată în tabelul 9 din regulamentul provizoriu, a indicat faptul că problemele nu erau legate de producție. În ceea ce privește creșterea costurilor, contrar afirmațiilor, tabelul 7 din regulamentul provizoriu a arătat o scădere a costurilor în perioada în care au avut loc grevele. Prin urmare, Comisia a concluzionat că grevele fabricilor din Finlanda nu au contribuit la prejudiciul suferit de industria Uniunii.

5.2.6. *Efectele pandemiei de COVID-19*

(191) În urma comunicării constatărilor provizorii, unele părți au susținut că măsurile de izolare impuse ca urmare a pandemiei de COVID-19 ar fi putut să conducă la opriri ale producției care ar fi putut afecta volumele de producție, ocuparea forței de muncă și costurile. După comunicarea constatărilor finale, GFR a susținut, de asemenea, că pandemia de COVID-19 a constituit principalul motiv al situației prejudiciabile a industriei Uniunii.

(192) Astfel cum se explică în considerentul 128, evoluția stocurilor și a costurilor a contrazis afirmațiile. Criza provocată de pandemia de COVID-19 nu a afectat în mod negativ volumul producției și ocuparea forței de muncă în cursul PA. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații și a concluzionat că efectele pandemiei de COVID-19 nu au atenuat legătura de cauzalitate.

5.2.7. *Comparabilitatea produselor*

(193) În urma comunicării constatărilor provizorii, unele părți au susținut că nu există o suprapunere concurențială între placajul din lemn de mesteacăn produs de industria rusă și placajul produs de industria Uniunii, deoarece se presupune că acestea produc calități diferite destinate unor segmente diferite și că, prin urmare, importurile din Rusia nu au constituit cauza prejudiciului.

(194) Cu toate acestea, Comisia a comparat mii de tipuri diferite de produse din placaj din lemn și a stabilit un nivel semnificativ de corelare (peste 68 %) între vânzările Uniunii și produsele importate din Rusia. În plus, ancheta a stabilit că nu numai produsele importate și produsele similare din Uniune au aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază, ci și faptul că atât industria Uniunii, cât și producătorii-exportatori concurează în aceleași sectoare și pentru aceiași utilizatori finali. Prin urmare, Comisia a concluzionat că pretinsa lipsă a comparabilității produselor și a concurenței nu atenuează legătura de cauzalitate.

(195) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a insistat asupra unei lipse semnificative de comparabilitate a produselor și, prin urmare, a unei suprapuneri concurențiale care trebuie luată în considerare pentru analiza legăturii de cauzalitate. Acesta a susținut, de asemenea, că argumentul Comisiei potrivit căruia comparabilitatea produselor nu a reprezentat o problemă din perspectiva legăturii de cauzalitate este eronat și incompatibil cu normele OMC. De asemenea, GFR a susținut că Comisia nu a analizat în mod suficient comparabilitatea produselor și suprapunerea concurențială dintre tipurile de produse cu caracteristici diferite.

(196) Comisia nu a fost de acord cu afirmația potrivit căreia nu a luat în considerare comparabilitatea produselor din perspectiva legăturii de cauzalitate și a considerat-o o interpretare eronată a constatărilor sale. Astfel cum se descrie în considerentul 194, Comisia a constatat, contrar afirmației producătorului-exportator, că, având în vedere nivelul semnificativ de corelare a produselor și de concurență în aceleași sectoare și pentru aceiași utilizatori, a existat atât comparabilitatea produselor, cât și concurența acestora. În consecință, afirmația privind lipsa comparabilității produselor și a concurenței este nefondată și nu putea atenua legătura de cauzalitate.

(197) Un alt producător-exportator (SPM) a menționat, de asemenea, pretinsa lipsă a comparabilității produselor și a concurenței și a solicitat ca tipurile de produse care nu au fost fabricate de industria Uniunii să fie excluse din definiția produsului.

(198) Comisia a respins această afirmație din motivele expuse în considerentul 196 de mai sus. În plus, Comisia a reamintit că, astfel cum se descrie în considerentul 143, Comisia a grupat tipuri de produse foarte asemănătoare pentru a se asigura că se poate realiza o comparație echitabilă a prețurilor, bazată pe volume reprezentative, între importurile din Rusia și produsul vândut de industria Uniunii.

(199) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 162-163 din regulamentul provizoriu.

(200) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut că Comisia nu a ținut seama în mod corespunzător de informațiile privind datele ulterioare PA, care, în opinia sa, au demonstrat că importurile din Rusia nu au putut cauza un prejudiciu industriei Uniunii. În special, Sveza a făcut referire la anumite declarații ale reclamantului, potrivit cărora acesta nu a fost în măsură să transfere creșterile globale ale prețurilor din cauza contractelor convenite și că, în perioada ulterioară PA, nu a existat nicio subcotare a prețurilor de vânzare sau a prețurilor indicative. În schimb, contractele pe termen lung și variațiile prețurilor materiilor prime au constituit sursa oricărui pretins prejudiciu.

(201) De asemenea, SPM a susținut că Comisia nu a luat în considerare în mod corespunzător evoluțiile ulterioare PA în evaluarea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, care, potrivit SPM, reprezintă o necesitate atunci când evoluțiile ulterioare PA sunt evidente, necontestate și de durată.

(202) Pentru analiza prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, Comisia a avut în vedere situația astfel cum a fost stabilită în cursul PA. Comisia a reamintit că, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază, informațiile referitoare la o perioadă ulterioară perioadei de anchetă nu se iau, în mod normal, în considerare. De asemenea, aceasta a considerat că situația ulterioară PA are un caracter temporar și este rezultatul unei redresări neașteptate și rapide după pandemia de COVID-19. Prin urmare, nu s-a avut în vedere că aceste circumstanțe temporare, prin natura lor, ar fi în măsură să determine considerarea propunerii de instituire a unor taxe antidumping definitive drept inadecvată, chiar și ținându-se cont de evoluțiile ulterioare PA. Cu toate acestea, astfel cum se explică în considerentul 16, Comisia va analiza situația ulterioară PA în contextul unei posibile suspendări a taxelor ca urmare a unei modificări temporare a condițiilor de piață. Această analiză va fi însă efectuată la momentul oportun și va face obiectul unei decizii separate.

5.3. **Concluzie privind legătura de cauzalitate**

(203) Pe baza celor de mai sus și în absența oricăror alte observații, Comisia a concluzionat că niciunul dintre factorii analizați individual sau colectiv nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria Uniunii în sensul că o astfel de legătură nu ar mai fi autentică și substanțială, confirmând concluzia din considerentele 164-166 din regulamentul provizoriu.

6. **NIVELUL MĂSURILOR**

6.1. **Marja de prejudiciu**

(204) Afirmațiile făcute de UPM și de grupul Sveza cu privire la ajustările efectuate în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază în calculele subcotării se aplică, de asemenea, la calcularea nivelului de eliminare a prejudiciului. Aceste afirmații au fost respinse de Comisie, astfel cum se arată la punctul 4.3.3 de mai sus.

(205) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut, de asemenea, că Comisia a calculat în mod eronat marja de prejudiciu, nededucând efectele prejudiciabile ale altor factori. Potrivit grupului Sveza, Comisia trebuie să se asigure că valoarea taxei antidumping instituite (dacă este cazul) nu depășește ceea ce este necesar pentru a se contracara efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping, inclusiv prin garantarea faptului că valoarea taxei antidumping nu ia în considerare efectele prejudiciabile cauzate de alți factori decât importurile respective. Prin urmare, Comisia trebuie să ajusteze marja de prejudiciu pentru a exclude prejudiciul cauzat de alți factori decât importurile din Rusia.

(206) În primul rând, Comisia a reamintit că taxa antidumping se bazează pe marja de dumping stabilită. Prin urmare, taxa impusă nu depășește ceea ce este necesar pentru a se contracara efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping, în pofida faptului că marja de prejudiciu stabilită este semnificativ mai mare decât marja de dumping. În acest sens, Comisia a reamintit, de asemenea, că, astfel cum se descrie la punctul 5.2 de mai sus, Comisia a examinat alți câțiva factori care ar fi putut contribui la prejudiciu și a constatat că niciunul dintre acești factori, fie individual, fie împreună, nu a fost în măsură să atenueze legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit. În cele din urmă, marja de prejudiciu trebuie calculată în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatele (2c) și (2d) din regulamentul de bază. Prin urmare, Comisia a stabilit prețul indicativ și nivelul de profitabilitate luând în considerare factorii enumerați.

(207) Astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (4), al treilea paragraf din regulamentul de bază și având în vedere că Comisia nu a înregistrat importuri în perioada de informare prealabilă, aceasta a analizat evoluția volumelor importurilor pentru a stabili dacă a existat o nouă creștere substanțială a importurilor care fac obiectul anchetei în perioada de informare prealabilă și, prin urmare, pentru a reflecta prejudiciul suplimentar care rezultă din creșterea respectivă în stabilirea marjei de prejudiciu.

(208) Pe baza informațiilor din baza de date „Surveillance 2", volumele importurilor din Rusia în perioada de informare prealabilă de patru săptămâni au fost cu 98,6 % mai mari decât volumele medii ale importurilor din perioada de anchetă pe o bază de patru săptămâni. Pe această bază, Comisia a concluzionat că a existat o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul anchetei în perioada de informare prealabilă.

(209) Pentru a reflecta prejudiciul suplimentar cauzat de creșterea importurilor, Comisia a decis să ajusteze nivelul de eliminare a prejudiciului pe baza creșterii volumului importurilor, care este considerat factorul de ponderare relevant în temeiul formulării de la articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază. Prin urmare, a calculat un factor de multiplicare stabilit prin împărțirea sumei dintre volumul importurilor în cele patru săptămâni ale perioadei de informare prealabilă de 85 449 de tone și perioada de 52 de săptămâni a PA la volumul importurilor din PA extrapolat la 56 de săptămâni. Cifra rezultată, 1,02, reflectă prejudiciul suplimentar cauzat de noua majorare a importurilor. Marja de prejudiciu a fost astfel înmulțită cu acest factor. Prin urmare, nivelul final de eliminare a prejudiciului este următorul:

Țara	Societate	Marja de prejudiciu
Rusia	Zheshartsky LPK LLC	58,3 %
	Grupul Sveza	32,2 %
	Syktyvkar Plywood Mill	43,8 %
	Alte societăți cooperante	39,9 %
	Toate celelalte societăți	58,3 %

(210) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut că Comisia nu avea dreptul să efectueze o ajustare a marjei de prejudiciu în temeiul articolului 9 alineatul (4). În primul rând, acesta a susținut că Comisia a utilizat două surse diferite de date, și anume baza de date Surveillance 2 și Eurostat, pentru a stabili existența unei creșteri substanțiale a importurilor. Aceasta s-a bazat pe utilizarea unei surse pentru stabilirea importurilor în cursul perioadei de informare prealabilă și a unei alte surse, împreună cu o metodă pretinsă ca fiind nefiabilă de stabilire a volumului importurilor în cursul PA. Prin urmare, constatarea unei creșteri substanțiale a importurilor nu s-a bazat pe o examinare obiectivă a elementelor de probă pozitive. În plus, grupul Sveza a susținut că importurile din perioada de informare prealabilă nu au subcotat prețurile de vânzare și nici prețurile indicative din Uniune și, prin urmare, aceste importuri nu ar fi putut cauza niciun prejudiciu suplimentar.

(211) Astfel cum se explică în considerentul 207, volumele importurilor, și nu prețurile, au fost elementele determinante pentru stabilirea unui eventual prejudiciu suplimentar cauzat de creșterea importurilor. Într-adevăr, articolul 9 alineatul (4) al treilea paragraf din regulamentul de bază impune Comisiei să reflecte prejudiciul suplimentar care rezultă dintr-o nouă creștere substanțială a importurilor care fac obiectul anchetei în cazul în care nu a avut loc nicio înregistrare în cursul perioadei de informare prealabilă. Având în vedere că importurile din Rusia au avut o creștere foarte semnificativă din punct de vedere obiectiv în cursul perioadei, potrivit acestei prevederi, Comisia a ajustat marjele de prejudiciu în consecință, deoarece textul articolului prevede că aceasta „reflectă" respectivul

prejudiciu. În ceea ce privește utilizarea unor surse diferite de date, Comisia a reamintit că analiza s-a bazat pe o sursă comună, respectiv informațiile colectate de administrațiile vamale, indiferent de baza de date care conține aceste informații. Comisia a reamintit, de asemenea, că, deși în ambele baze de date, atât în Eurostat, cât și în Surveillance 2, se introduc aceleași informații, numai Surveillance 2 furnizează informații la nivelul datelor zilnice necesare pentru această analiză. În ceea ce privește fiabilitatea datelor Eurostat și metodologia de stabilire a volumului importurilor în cursul PA, Comisia și-a confirmat poziția prezentată la punctul 4.3. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

(212) În absența oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate în considerentele 168-177 din regulamentul provizoriu, astfel cum au fost modificate în tabelul de mai sus.

7. **INTERESUL UNIUNII**

7.1. **Interesul industriei Uniunii**

(213) În urma comunicării constatărilor provizorii, producătorul-exportator Segezha neinclus în eșantion a susținut că instituirea măsurilor ar fi în detrimentul producătorilor din Uniune din cauza riscului de represalii din partea guvernului Rusiei, împreună cu posibilele restricții la export ale materiilor prime. Comisia nu a avut la dispoziție niciun element de probă care să indice vreo intenție de represalii din partea guvernului rus declanșată de această procedură și, prin urmare, a considerat afirmația ca fiind nefondată.

(214) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut că este puțin probabil ca măsurile antidumping să aducă vreun beneficiu concret industriei Uniunii, deoarece, din cauza lipsei capacității de producție a Uniunii pentru a satisface cererea din Uniune, ar exista o continuare a importurilor din Rusia, astfel cum s-a observat după instituirea măsurilor. Comisia a reamintit că obiectivul măsurilor nu este de a bloca importurile din Rusia, ci de a stabili condiții de concurență echitabile, care să permită continuarea aprovizionării cu placaj din lemn de mesteacăn din Rusia, dar la prețuri corecte.

(215) În lipsa oricăror alte observații cu privire la acest punct, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 179-182 din regulamentul provizoriu.

7.2. **Interesul importatorilor neafiliați**

(216) În urma comunicării constatărilor provizorii, mai mulți importatori au susținut că instituirea de taxe antidumping va crește costurile materialelor atât pentru ei, cât și pentru clienții lor. Aceste costuri suplimentare ar fi dificil de acoperit și, prin urmare, ar amenința profitabilitatea și competitivitatea lor. După comunicarea constatărilor finale, Birch Plywood Alliance (Alianța importatorilor, a distribuitorilor și a utilizatorilor finali de placaj din lemn de mesteacăn) a susținut, de asemenea, că măsurile ar avea un impact negativ asupra importatorilor și a utilizatorilor.

(217) În ceea ce privește consecințele economice asupra importatorilor, astfel cum se descrie în considerentul 185 din regulamentul provizoriu, ancheta a stabilit că importatorii incluși în eșantion au avut o activitate profitabilă, cu un profit mediu ponderat de 4,7 %, cu cote diferite ale placajului din lemn de mesteacăn în portofoliul lor de produse.

(218) Observațiile privind interesul importatorilor, în urma comunicării constatărilor provizorii cu privire la lipsa capacității industriei Uniunii, au fost aceleași precum observațiile primite de la utilizatori și sunt abordate la punctul 7.3 de mai jos.

(219) În lipsa oricăror alte observații referitoare la interesul importatorilor neafiliați, au fost confirmate concluziile prezentate în considerentele 189-190 din regulamentul provizoriu.

7.3. **Interesul utilizatorilor**

(220) În urma comunicării constatărilor provizorii, unele părți au susținut că taxele antidumping ar amenința profitabilitatea și competitivitatea utilizatorilor. S-a afirmat, de asemenea, că evaluarea interesului utilizatorilor din regulamentul provizoriu s-a bazat pe un studiu comandat de reclamant și că Comisia nu a luat în considerare datele furnizate de importatori și utilizatori în chestionarele lor.

(221) În ceea ce privește utilizarea datelor transmise părților interesate, Comisia a reamintit că evaluarea interesului Uniunii, inclusiv a interesului utilizatorilor, a fost efectuată pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a chestionarelor importatorilor și utilizatorilor, precum și a informațiilor furnizate de părțile interesate. În ceea ce privește impactul asupra utilizatorilor, astfel cum se menționează în considerentul 194 din regulamentul provizoriu, este probabil ca instituirea de măsuri să aibă un impact diferit în rândul utilizatorilor, în funcție de ponderea costurilor placajului din lemn de mesteacăn în costurile totale pentru sectorul respectiv și de capacitatea de a transfera costurile asupra consumatorilor din aval. Pe baza explicațiilor detaliate în considerentele 194 și 195 din regulamentul provizoriu, Comisia a stabilit că niciun impact negativ al măsurilor asupra utilizatorilor nu trebuie să depășească efectul pozitiv al măsurilor asupra producătorilor din Uniune.

(222) În urma comunicării constatărilor provizorii, unele părți au susținut că producătorii din Uniune au refuzat să aprovizioneze anumiți clienți sau să furnizeze anumite produse.

(223) În urma comunicării constatărilor finale, Birch Plywood Alliance și grupul Sveza au susținut că lipsa unei aprovizionări suficiente din partea producătorilor din Uniune nu este circumstanțială sau temporară, ci structurală, și că producătorii din Uniune refuză să aprovizioneze anumiți clienți sau să furnizeze anumite produse.

(224) Comisia a reamintit că nu există nicio obligație pentru industria Uniunii de a satisface pe deplin cererea din Uniune. De fapt, astfel cum se arată în tabelele 1 și 4 din regulamentul provizoriu, industria Uniunii nu are capacitatea de a satisface întregul consum al Uniunii. În consecință, în mod inevitabil, există anumiți clienți care nu sunt aprovizionați direct de industria Uniunii. Cu toate acestea, astfel cum se prevede în considerentul 186 din regulamentul provizoriu, măsurile nu sunt menite să oprească importurile din Rusia, ci mai degrabă să permită aprovizionarea continuă cu placaj din lemn de mesteacăn din Rusia la prețuri corecte, așa cum s-a întâmplat și după instituirea taxelor provizorii.

(225) În plus, astfel cum se menționează în considerentul 187 din regulamentul provizoriu, industria Uniunii a dezvoltat o rețea extinsă de comercianți cu amănuntul, permițând industriei Uniunii să ajungă la micii clienți care nu au capacitatea de a cumpăra containere întregi. În plus, astfel cum s-a menționat mai sus, orice consumator poate continua să se aprovizioneze de la producătorii din Rusia, precum și de la cei din alte țări terțe, cum ar fi Ucraina și Belarus.

(226) În urma comunicării constatărilor provizorii, Blomberger Holzindustrie GmbH, un utilizator de placaj din lemn de mesteacăn, a susținut că activitatea sa ar fi afectată negativ, întrucât acesta operează cu contracte pe termen lung care nu pot fi modificate într-un termen scurt. Cu toate acestea, la data deschiderii anchetei, toate părțile interesate cunoscute au fost informate cu privire la începerea procedurii. Avizul de deschidere, publicat în Jurnalul Oficial, a furnizat un calendar detaliat al anchetei. O versiune deschisă a plângerii, care conține informații privind presupusele niveluri de dumping, a fost, de asemenea, disponibilă de la începutul procedurii. În mod similar, toate părțile interesate au primit documente de informare prealabilă cu nivelul preconizat al taxelor, cu patru săptămâni înainte de aplicarea sa. În consecință, Comisia a concluzionat că părților interesate li s-au pus la dispoziție, în timp util, suficiente informații cu privire la impactul care ar putea decurge din anchetă.

(227) În urma comunicării constatărilor provizorii, numeroși utilizatori și alte părți interesate au susținut că măsurile ar avea un impact semnificativ asupra situației financiare a utilizatorilor. S-a afirmat că situația a fost agravată în mod deosebit de evoluția pieței după PA, și anume de o creștere semnificativă a prețurilor, precum și a prețurilor de transport, obligând utilizatorii să plătească un preț mult mai mare pentru produsul în cauză în comparație cu cel din PA. Părțile interesate au susținut că utilizatorii nu pot continua să transfere clienților finali creșterea prețului rezultată din taxe în situația de pe piață după PA și că, prin urmare, analiza impactului asupra utilizatorilor și a importatorilor din etapa provizorie a fost invalidată de evoluțiile ulterioare PA. În acest context, unele părți au solicitat Comisiei să evalueze datele disponibile după PA pentru a evalua mai bine interesul Uniunii.

(228) Comisia a reamintit că ancheta cu privire la dumping și la prejudiciu s-a desfășurat în perioada cuprinsă între 1 iulie 2019 și 30 iunie 2020. Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2017 și sfârșitul perioadei de anchetă. Prin urmare, constatările prezentei anchete se bazează pe informațiile privind perioada menționată anterior. În acest sens, Comisia a considerat că prețurile pretinse ca fiind anormal de ridicate ale produsului în cauză după PA și creșterea transportului urmau să fie de natură temporară, răspunzând unei redresări economice globale în urma pandemiei de COVID-19 și creșterii cererii. Acest lucru a fost confirmat de perspectiva Băncii Mondiale ([23]). În consecință, informațiile aflate la dispoziția Comisiei cu privire la evoluțiile ulterioare PA nu au modificat concluziile prezentate mai sus și în regulamentul provizoriu.

(229) Deși pare a fi general acceptat faptul că prețurile se vor stabiliza la un anumit moment, Comisia a întâmpinat dificultăți în a stabili la ce niveluri și cât timp va dura situația cererii ridicate și a prețurilor ridicate. În orice caz, Comisia a solicitat, în mod excepțional, date ulterioare PA cu privire, în special, la volumul producției, volumul vânzărilor, prețurile de vânzare și profitabilitatea producătorilor din Uniune și a colectat opiniile părților interesate pentru a evalua în continuare, în timp util, impactul evoluțiilor recente ale pieței asupra interesului Uniunii.

7.4. **Interesul furnizorilor**

(230) În lipsa observațiilor cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale prezentate la considerentele 197-200 din regulamentul provizoriu.

7.5. **Alte părți interesate: alți producători de placaj, interesul pentru mediu**

(231) În urma comunicării constatărilor provizorii, s-a afirmat că Comisia a acordat importanță argumentelor nefondate ale asociațiilor de placaj din alte tipuri de lemn. În mod similar, argumentul potrivit căruia „prețurile mai ridicate" ale mesteacănului ar fi „atras cererea care viza în mod tradițional alte tipuri de lemn" este ilogic. Comisia a observat că argumentul din considerentul 201 din regulamentul provizoriu a indicat că anumite modificări ale cererii de alte tipuri de placaj au fost determinate de scăderea prețurilor placajului din lemn de mesteacăn în raport cu prețurile placajului din alte tipuri de lemn. În plus, în regulamentul provizoriu, Comisia a luat în considerare argumentele prezentate de asociațiile de producători de placaje din alte tipuri de lemn, dar nu le-a atribuit o importanță deosebită, deoarece, în orice caz, aceste argumente nu ar fi schimbat concluzia potrivit căreia măsurile ar avea un efect pozitiv asupra producătorilor din Uniune.

(232) În urma comunicării constatărilor provizorii, producătorul-exportator Segezha a susținut că instituirea de măsuri ar fi contrară Pactului verde european, deoarece măsurile ar conduce la o creștere a relocării emisiilor de dioxid de carbon. Această afirmație a fost deja examinată în considerentul 202 din regulamentul provizoriu. În absența oricăror alte informații suplimentare care să susțină acest argument, Comisia a confirmat concluzia sa din regulamentul provizoriu.

(233) În urma comunicării constatărilor finale, grupul Sveza a susținut că aprecierea comparativă a intereselor din cadrul evaluării interesului Uniunii nu a înclinat balanța în favoarea producătorilor din Uniune. Potrivit Sveza, se preconizează că producătorii din Uniune nu vor beneficia în mod semnificativ de instituirea măsurilor, nici din punctul de vedere al volumului, nici din punctul de vedere al prețului. De asemenea, aceștia vor continua să nu fie în măsură să aprovizioneze majoritatea utilizatorilor, într-un context exacerbat de deficite și de creșterea prețurilor. În schimb, utilizatorii ar trebui să suporte costuri suplimentare în același context, deoarece nu au altă opțiune decât să continue să se aprovizioneze din Rusia la prețuri în legătură cu care se pretinde că nu ar fi subcotat prețurile de vânzare sau prețurile indicative ale producătorilor din Uniune.

([23]) Estimarea Băncii Mondiale privind principalele produse de bază prevede stabilizarea prețurilor în 2021.
Banca Mondială, „*Commodity Prices to Stabilize after Early 2021 Gains, Supported by Global Economic Recovery*", https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021

(234) Comisia a reamintit că, în ceea ce privește criteriul privind interesul Uniunii în temeiul articolului 21 din regulamentul de bază, se acordă o atenție deosebită necesității de a elimina efectele de denaturare a schimburilor comerciale ale dumpingului prejudiciabil și de a restabili concurența efectivă, neaplicându-se măsuri stabilite pe baza dumpingului și a prejudiciului constatate atunci când Comisia, ținând seama de toate informațiile furnizate, poate concluziona în mod clar că nu este în interesul Uniunii să se aplice astfel de măsuri.

(235) Rezultă că, pentru a nu aplica măsuri, aprecierea comparativă a diferitelor interese trebuie să se opună în mod clar instituirii de măsuri. Contrar celor sugerate de grupul Sveza, nu este suficient ca testul comparativ să nu „încline balanța în favoarea" instituirii măsurilor. În orice caz, astfel cum s-a explicat în considerentele precedente, Comisia a analizat în detaliu diferitele interese și impactul pe care instituirea măsurilor l-ar avea și a constatat că, în ansamblu, instituirea măsurilor nu ar fi în mod clar împotriva interesului Uniunii. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

7.6. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(236) Având în vedere cele de mai sus și astfel cum se descrie în considerentul 202, situația ulterioară PA este considerată a fi de natură temporară. În orice caz, analiza datelor ulterioare PA a arătat că situația industriei Uniunii, astfel cum s-a concluzionat la punctul 4.5, nu a fost inversată în mod semnificativ. Acesta a arătat, de asemenea, că importurile din Rusia către piața Uniunii au continuat după instituirea măsurilor provizorii, ca răspuns la cererea din Uniune. Prin urmare, Comisia a considerat că instituirea de măsuri definitive nu ar fi în mod clar împotriva interesului Uniunii în temeiul articolului 21. În consecință, Comisia și-a confirmat concluziile prevăzute în considerentul 204 din regulamentul provizoriu.

8. **MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE**

(237) În urma comunicării constatărilor provizorii, unele părți au susținut că, în cazul în care ar fi instituite măsuri, acestea ar trebui să fie stabilite sub forma unui preț minim la import, deoarece ar echilibra interesele diferitelor părți, ar preveni o penurie a produsului în cauză și ar proteja concurența pe piață. În mod similar, s-a afirmat că prețul minim la import ar trebui să țină seama de diferența de preț dintre placajul de formă pătrată și cel de formă dreptunghiulară.

(238) Comisia a considerat că, întrucât produsul în cauză era fabricat și vândut într-o gamă largă de tipuri de produse, instituirea de măsuri sub forma unui preț minim la import nu era posibilă și nici nu reflecta cu exactitate nivelul dumpingului.

8.1. **Măsuri definitive**

(239) Având în vedere concluziile formulate privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, este necesar să se instituie măsuri antidumping definitive pentru a se preveni agravarea prejudiciilor cauzate industriei Uniunii de către importurile de produs în cauză care fac obiectul unui dumping.

(240) Pe baza celor de mai sus, nivelurile la care vor fi instituite taxele sunt stabilite după cum urmează:

Societate	Taxă antidumping definitivă
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Grupul Sveza	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Alte societăți cooperante	14,85 %
Toate celelalte societăți	15,80 %

(241) Nivelurile individuale ale taxei antidumping aplicabile societăților menționate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor din prezenta anchetă. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cazul societăților în cauză în cursul anchetei. Aceste niveluri ale taxei sunt aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză originar din țara în cauză și fabricat de entitățile juridice menționate. Importurile produsului în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, trebuie să facă obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți". Acestora nu ar trebui să li se aplice niciunul dintre nivelurile individuale ale taxei antidumping.

(242) O societate care își schimbă ulterior denumirea poate solicita aplicarea acestor niveluri individuale ale taxei antidumping. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ([24]). Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că schimbarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei aplicabile ei. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu îi afectează dreptul de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicat un regulament vizând schimbarea denumirii.

(243) Pentru a reduce la minimum riscurile de circumvenție ca urmare a diferenței dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale de asigurare a aplicării taxelor antidumping individuale. Societățile supuse unor taxe antidumping individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Importurile care nu sunt însoțite de factura respectivă ar trebui să fie supuse taxei antidumping aplicabile pentru „toate celelalte societăți".

(244) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice importurilor nivelurile individuale ale taxei antidumping, ea nu este singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, autoritățile vamale ale statelor membre trebuie să își efectueze verificările obișnuite și pot, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a se asigura că aplicarea ulterioară a taxei reduse este justificată, în conformitate cu legislația vamală. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxelor antidumping, taxa antidumping pentru „toate celelalte societăți" trebuie să se aplice nu doar producătorilor-exportatori care nu au cooperat în cadrul prezentei anchete, ci și producătorilor care nu au avut exporturi în Uniune în timpul perioadei de anchetă.

8.2. **Perceperea definitivă a taxelor provizorii**

(245) Având în vedere marjele de dumping constatate și dat fiind nivelul prejudiciului cauzat industriei Uniunii, sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie, instituită prin regulamentul provizoriu, ar trebui să fie colectate definitiv până la nivelurile stabilite în prezentul regulament.

(246) Nivelurile taxei definitive fiind mai mici decât nivelurile taxei provizorii, sumele depuse în plus față de nivelurile taxei antidumping definitive trebuie returnate.

9. **OFERTE DE ANGAJAMENT**

(247) În urma comunicării constatărilor finale, în termenul prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul de bază, doi producători-exportatori ruși au prezentat oferte pentru un angajament de preț: SPM și UPG.

(248) În conformitate cu articolul 8 din regulamentul de bază, ofertele de angajament de preț trebuie să fie adecvate pentru a elimina efectul prejudiciabil al dumpingului, iar acceptarea lor nu trebuie să fie considerată nerealistă. Comisia a evaluat ofertele având în vedere aceste criterii și a considerat că acceptarea din partea sa ar fi nerealistă din motivele prezentate în continuare.

([24]) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

(249) Ambele societăți produc și vând sute de tipuri de produse, cu diferențe semnificative de preț. Una dintre societăți a propus un singur preț minim la import (denumit în continuare „PMI"), ceea ce generează riscuri grave de compensare încrucișată în cadrul diferitelor tipuri de produse. Celălalt producător-exportator a oferit un PMI care, pentru majoritatea tipurilor de produse, ar fi sub prețul neprejudiciabil și sub nivelurile care ar reflecta în mod corespunzător marja de dumping. Prin urmare, nivelul prețului minim la import propus nu a fost suficient pentru a elimina efectul prejudiciabil al dumpingului.

(250) Un producător a propus indexarea prețului minim la import pe baza evoluției prețurilor bușteni de mesteacăn, în timp ce al doilea nu a propus nicio indexare. Cu toate acestea, deși indexarea ar fi necesară având în vedere volatilitatea prețurilor de pe piață, Comisia a constatat că indicele propus nu reflectă evoluția prețurilor de vânzare. Prin urmare, indicele propus a fost considerat inexact.

(251) Tipurile și modelele de placaj din lemn de mesteacăn nu pot fi deosebite cu ușurință printr-o inspecție fizică. În special, ar fi foarte dificil să se evalueze tipul de acoperire numai prin inspecție fizică. Fără o analiză detaliată de laborator, autoritățile vamale nu ar fi în măsură să stabilească dacă produsul importat corespunde cu ceea ce se declară.

(252) Comisia a trimis scrisori solicitanților, prezentând motivele pentru respingerea ofertelor de angajament.

(253) UPG a prezentat observații în acest sens, dar nu a furnizat niciun argument care să afecteze motivele respingerii ofertelor. Aceste observații au fost puse la dispoziția părților interesate în dosar.

(254) Comisia a considerat că ofertele de angajament nu pot fi puse în aplicare și, prin urmare, sunt nerealiste în sensul articolului 8 din regulamentul de bază, din motivele expuse în considerentele 247-251 și, prin urmare, a respins ofertele.

10. **DISPOZIȚII FINALE**

(255) Având în vedere articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ([25]), în cazul în care un cuantum trebuie rambursat în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, dobânda care trebuie plătită este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

(256) Articolul 3 din prezentul regulament conține o modificare în ceea ce privește denumirile celor șapte producători-exportatori ai grupului Sveza și denumirea unui producător-exportator cooperant neinclus în eșantion, ca urmare a unei schimbări a denumirii care a fost comunicată Comisiei la 28 iulie 2021 și care nu a afectat în niciun fel constatările efectuate în cadrul prezentei anchete. Perceperea taxelor provizorii se va aplica denumirilor societăților, astfel cum au fost modificate prin articolul 3 din prezentul regulament.

(257) Comitetul instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază nu a emis un aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de placaj constituit exclusiv din foi de lemn, cu o grosime individuală care nu depășește 6 mm, cu straturi exterioare din lemn specificat la subpoziția 4412 33, cu cel puțin un strat exterior din lemn de mesteacăn, acoperit sau nu, originar din Rusia, încadrat în prezent la codul NC ex 4412 33 00 (cod TARIC 4412 33 00 10).

([25]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

(2) Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile prețului net, franco-frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, vizând produsul descris la alineatul (1) și fabricat de societățile menționate mai jos, se stabilesc după cum urmează:

Societate	Taxă antidumping definitivă	Codul adițional TARIC
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %	C661
Grupul Sveza, compus din șapte producători-exportatori: „SVEZA Tyumen" Limited Liability Company; Joint Stock Company „SVEZA Ust-Izhora"; Joint Stock Company „SVEZA Verhnaya Sinyachiha"; Joint Stock Company „SVEZA Kostroma"; Joint Stock Company „SVEZA Manturovo"; Joint Stock Company „SVEZA Novator"; Limited Liability Company „SVEZA Uralskiy"	14,40 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,72 %	C660
Alte societăți cooperante enumerate în anexă	14,85 %	
Toate celelalte societăți	15,80 %	C999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea la autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin numele și funcția acestuia, redactată după cum urmează: „*Subsemnatul (Subsemnata) certific faptul că (volumul) de (produsul în cauză) vândut la export în Uniunea Europeană, menționat în prezenta factură, a fost produs de către (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în [țara în cauză]. Declar că informațiile menționate în prezenta factură sunt complete și corecte.*" În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă tuturor celorlalte societăți.

(4) Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/940 se colectează definitiv. Sumele depuse în plus față de nivelurile taxei antidumping definitive se returnează.

Articolul 3

Articolul 1 alineatul (2) poate fi modificat pentru a se adăuga noi producători-exportatori din Rusia și pentru a-i supune nivelului taxei antidumping medii ponderate corespunzătoare pentru societățile cooperante neincluse în eșantion. Un producător-exportator nou trebuie să pună la dispoziție elemente de probă din care să reiasă că:

(a) nu a exportat bunurile descrise la articolul 1 alineatul (1) în perioada de anchetă (1 iulie 2019-30 iunie 2020);

(b) nu este afiliat unui exportator sau producător care face obiectul măsurilor instituite prin prezentul regulament; și

(c) fie a exportat efectiv produsul în cauză, fie face obiectul unei obligații contractuale irevocabile de exportare a unei cantități semnificative în Uniune după încheierea perioadei de anchetă.

Articolul 4

(1) Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/940 se modifică după cum urmează:

„Grupul Sveza, compus din șapte producători-exportatori: JSC «SVEZA Manturovo»; JSC «SVEZA Novator»; Tyumen Plywood Plant Limited; JSC «SVEZA Ust-Izhora»; JSC «SVEZA Uralskiy»; JSC «SVEZA Kostroma»; JSC «SVEZA Verhnaya Sinyachiha»”

se înlocuiește cu:

„Grupul Sveza, compus din șapte producători-exportatori: «SVEZA Tyumen» Limited Liability Company; Joint Stock Company «SVEZA Ust-Izhora»; Joint Stock Company «SVEZA Verhnaya Sinyachiha»; Joint Stock Company «SVEZA Kostroma»; Joint Stock Company «SVEZA Manturovo»; Joint Stock Company «SVEZA Novator»; Limited Liability Company «SVEZA Uralskiy»”.

(2) Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/940 al Comisiei se modifică după cum urmează:

„Murashi Plywood Factory”

se înlocuiește cu:

„LLC Murashinskiy plywood plant”.

(3) Prezentul articol se aplică în sensul articolului 2 începând cu 11 iunie 2021.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 noiembrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion

Nume	Codul adițional TARIC
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyiy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673